



Sayı: 08
Ocak 2018

Issue: 08
January 2018

ATIC

Bu Sayımızın Teması: Kültür Eğitim ve Gezi
Culture Education and Travel

Senem Kobya Röportajı
(Interview with Senem Kobya)

Batum'dan Anılar
(Memories from Batumi)

Almanya Seyahat Notları
(Germany Traveling Notes)

AkademiNY Work and Travel Röportajı
(Interview with AkademiNY Work and Travel)

Norveç - İlk Yurt Dışı Deneyimim
(Norway - My First Experience Overseas)

Küçük Bir Kızın Gözünden Amerika
(United States from the Eyes of a Little Girl)

Kanada Seyahat Notları
(Canada Traveling Notes)

Kültür Şoku
(Double Culture Shock)



ATIC

İmtiyaz Sahibi
Atılım Üniversitesi

Yayına Hazırlayan
Mütercim Tercümanlık Bölümü
ATIC Çeviri Kulübü

Kızılcaşar Mahallesi, 06836
İncek Gölbaşı - Ankara
+90 (312) 586 85 69
atic.atilim.edu.tr

ATIC dergisi
Google Play 'de!

Instagram aticdergi

Facebook AticDergi

Tasarım hakları Berk Yazar'a aittir.

Yazıların bir kısmının veya tamamının, dergi tasarımı ve dergiye özgü görsel öğelerin alıntılanması, çoğaltılması veya kullanılması için dergi yönetiminden izin alınması gerekmektedir.

Dergi yönetimiyle aticdergi@gmail.com
adresinden iletişime geçebilirsiniz

ATIC Dergisi Yönetimi 2017

Genel Yayın Yönetmeni
Utku Cenani Yıldırım

Genel Yayın Yönetmen Yardımcısı
Elif Ece Arpaç

Düzenleme ve Tasarım
Yağmur Kızıltuğ

Yazarlar

Hakan Gezen
Ahmet Baturalp Odabaş
Elif Ece Arpaç
Oktay Türdü
Yağmur Taşdemir
Mina Doruk
Gizem Demir
Ece Akdemir
Barış Temür
Mete Ayhan
Mert Buğra Büyükkayaer
Özgehan Özdemir
Nursena Altındal
Sena Nur Koç
Rabia Nur Çakır
Başak Keskin
Aziz Demir
Afra Makas
Mert Özalan
Mert Duman
Beyza Kirman

Türkçe Editörler

Sema Kaya
Şimal Yüce
Tuba Pelin Perçin
Beyza Akyel
Mine Öztürk

İngilizce Çeviri

Oktay Türdü
Zeynep Nermin Şahin
Mert Tuncer

Türkçe Redaktör ve Dergi Yazmanı
Yağmur Taşdemir

İngilizce Redaktör ve Editör
Uygur Alan

ATIC Dergisi yeşili koruyor,
kağıt yerine elektronik yayını tercih ediyor!

Senem Kobya Röportajı

Yazarlar: Yağmur Taşdemir, Elif Ece Arpaç

Türkçe Editör: Yağmur Taşdemir

Çeviri: Zeynep Nermin Şahin



BEN TERCÜMANIM, PEKİ YA SENİN SÜPER GÜCÜN NEDİR?

Bizlere mesleğimizin ne denli kutsal ve önemli olduğunu hatırlatmadan önce “Mesleğinize sahip çıkın!” diye konuşmasına başlıyor Senem Kobya ve devam ediyor sözlerine “İşinizi sevin, işinize saygı duyun! Kolay yoldan hiçbir şey yok, kolay yoldan elde edilen hiçbir şeyin tadı da yok. Mütercim Tercümanlık okuyup da iyi bir “Mütercim Tercüman” olamayacağına inandığım kimse de yok.” Mesleğine duyduğu saygı ve yılların vermiş olduğu birikim ile eşsiz tecrübelerini bizlere aktaran Senem Kobya’ya değerli vakti ve samimiyeti için teşekkür ediyor, sizleri ise “genç tercümanlar” olarak mesleğe yıllarını vermiş ve çalışmalarıyla ismini duyurmuş Senem Kobya ile yaptığımız bu benzersiz röportajı okumaya ve aklınızdaki soru işaretlerini cevaplandırmaya davet ediyoruz.

Yeni mezun olan Mütercim Tercümanlık bölümü öğrencilerinin uygun ve doğru bir çeviri ortaya çıkarabileceklerini düşünüyor musunuz?

Aslına bakılırsa cevabım “kime ve neye göre” olacak. Çevirmenin bir doktor gibi değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Örneğin bir pratisyen hekim küçük şikayetleri olan hastalara bakabilir. Soğuk algınlığı veya baş ağrısı şikâyeti ile gelen, hastalığı daha ağır sonuçlara sebebiyet vermeyecek ya da basit yöntemlerle tedavi edilebilecek olan hastaların tedavilerinde hekimin uzman olup olmaması çok önemli değildir. Ancak iş mikrovasküler cerrahiye geldiği zaman cerrahlar ve bu konu üzerinde uzmanlaşmış doktorlar, doçentler, profesörler konuya dahil olacaktır. Bu durumda, bir çeviri öğrencisinin belli uzmanlık ve alan bilgisi gerektirmeyen çevirileri yapabileceğine inanıyorum çünkü alaylı bir çevirmen yalnızca o konunun terim bilgisine sahipken, sizler terim bilmediğiniz durumlarda bile uygun kaynak bulma ve araştırma yapma yetisine sahipsiniz. Çevirinin dil bilgisi, cümle kurma, bağlam, metnin ve yazarın amacı vb. gibi belli kriterini baz alacak olursak alan terimlerinin bilgisi dışında bunların hepsine

hakimsiniz ve terminoloji eksikliğinde ise uygun materyal desteği alabilecek durumdasınız. Bu sebeple çeviri öğrencisinin çeviri yapabileceğini düşünüyorum. Ancak uzmanlık ve alan bilgisi gerektiren çevirilerin tüm bu özelliklerin dışında birikim ve tecrübe gerektirdiği kanısındayım.

Katıldığınız konferanslar esnasında öğrencilerin yönelttiği dikkatinizi çeken sorulardan bahsedebilir misiniz?

Elbette çok ilginç olaylarla karşılaşıyorum. Bu durum sıklıkla konferanslara katılmamdan ve öğrencilerin beni samimi bulmalarından kaynaklanıyor olabilir. Böylece daha rahat bir şekilde sorularını yöneltebiliyorlar. Mesela eskiden Mütercim Tercümanlık Bölümlerine “Çevirmen olun, mesleğinizi yapın!” demek için gittiğim konferansların bazılarında “Ben çevirmen olmak istemiyorum. Bu konu hakkında ne önerirsiniz?” gibi birtakım ilginç sorular alıyordum. Ancak sevinerek söylemeliyim ki bugün okulunuzda gerçekleştirdiğimiz konferansta bu şekilde yöneltilmiş olan yalnızca iki soru aldım ve bu durum bize istatistiksel olarak böyle soruların azaldığını gösteriyor. Çeviri öğrencilerinden aldığım beni en çok şaşırtan bir diğer tepki ise maaş beklentilerinin 10.000 TL üzerinde olması. Hatta kimi öğrenciler “Biz 4 yıl okuduk, standart aralığın şu olacağını söylediniz fakat serbest çevirmenlikte çok yoğun ve esnek çalışma saatlerinin de olacağını belirtiyorsunuz. Öyleyse maaşımız 10.000 TL üzerinde olmalı.” gibi birtakım ilginç ifadelerde de bulunuyor. Tabi bu konuyu ülkemiz koşullarını da göz önüne alarak değerlendirmemiz gerekiyor. İlk etapta iki basamaklı sayılara çıkabilmek için hiçbir okulun mezuniyetinin yeterli olmadığını düşünüyorum.

Sizinle bu röportajı gerçekleştirmeden önce hakkınızda bazı bilgiler okuduk ve uzmanlık alanınızın Almanca üzerine olduğunu öğrendik. Almancanın önemi ve gerekliliği nedir ve Almanca bilgisi gerektiren belli alanlar var mıdır?

Elbette Almanca da diğer diller gibi değerlendirilmeli ancak Almanca İspanyolca gibi ticari açıdan önemli bir dil. Ayrıca Almanya Avrupa Birliği’nin en önemli üyelerinden bir tanesi olduğu için bu dilde çok fazla çeviriye ihtiyaç var. Türkiye de Alman-Türkiye ticaret dernekleri oldukça yoğun çalışıyor. Haliyle Almanca, Türkiye de diğer dillerin aksine her alanda çeviri gerektiren bir dil haline geliyor. Örneğin sağlık turizmi başta olmak üzere, finans, banka dokümanı, otomotiv, kozmetik alanlarında da çok fazla çeviri oluyor. Bu nedenle, Almanca çevirmenlerin bu alanlarda kendilerini geliştirmeleri gerekiyor. 11 yaşımdan beri Almanca öğrendiğim için bu dili çok seviyorum ancak benim alanım ekonomi ve finans bu nedenle sağlık alanında bir çeviriye girmiyorum çünkü bu konuda uzmanlaşmış bir arkadaşım kadar iyi bir çeviri yapabileceğimi zannetmiyorum. Bundandır ki, herkesin öncelikle kendini bilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Özgeçmişinizi araştırırken en çok dikkatimizi çeken projelerinizden bir tanesi “Çevirmenler Hari-kalar Diyarında” oldu. Bu projeyi araştırdığımız zaman ise “Beyaz Tavşan” ve “Çevirmen” benzerliğinin ne denli büyük olduğunu fark ettik. Bu bağlamda tercüman ve zaman yönetimi arasındaki ilişki nasıl kurulabilir?

Bu durumun tüm çevirmenlerin ve çeviri sektörünün kanayan yarası olduğunu düşünüyorum. Tabii ki okulda “deadline” olarak adlandırılan teslim süresinde çok fazla sıkıntı yaşamazsınız. Örneğin ertesi güne yetiştirmeniz gereken 500 kelimelik bir ödevi 2 saatte yapabilirsiniz veya tüm geceye yayabilirsiniz. Ancak piyasaya çıktığınız zaman çeviride zaman yönetimi çok önemlidir. Rahmetli Elif Ertan’ın da belirttiği gibi “Çeviriler hep geç!” yani şu an da çeviri teslim saatiniz ne diye sorduğumda emin olun çoktan bitmiştir ve vermeniz gerekiyordur. Bizler ne kadar açıklamaya çalışsak da piyasa bizden her zaman daha hızlı bir çeviri bekliyor. İnsanlar metinleri okuduk-ları hızda çeviri almak istiyor. Bu sebeptendir ki zaman yönetimi yapmayan bir çevirmenin çıkardığı ürün ne kadar iyi olursa olsun bir yerden sonra tutukluk gösterecektir çünkü devamlı iş alamayacak, aldığı işleri teslim tarihine yetiştiremeyecek böylece verdiği sözü yerine getiremeyecektir. Zaman yönetiminin bir çevirmenin en büyük disiplini olduğunu düşünüyorum. Çevirinin kontrolü, ikinci kez okunması, terim araştırması vb. gibi olması gereken diğer özellikler sonrasında zaman yönetimi ile birlikte zaten gelecektir. Zamanında olmayan bir şeyin belirli bir yerden sonra kıymeti olmaz. Son olarak belirtmek isterim ki, teslim tarihi stresini yaşamadan “Çevirmen oldum!” diyemezsiniz.

Yapmaktan en çok zevk aldığınız projeniz/çalışmanız hangisiydi ve neden?

“Çeviri Kitabı” ve “Çeviri Yarışması” projelerinden çok keyif aldım çünkü Çeviri Yarışması’nda herhangi bir jüri yoktu, jüri çevirmenlerin kendisiydi. Asla çevrilemeyeceğini düşündüğümüz metinler örneğin eski Türk filmi replikleri çevrildi. Genelde herkes teknik kullanım kılavuzunda zorlandığını düşünür ama “Kırk bin kere maşallah nazar değmez inşallah!” gibisinden yerli kullanımları, bizim güzide şarkılarımızdan Çakkıdı’yı çevirdik (“Aman da hadi kalk kaynaşalım kız çakkıdı çakkıdı oynaşalım kız.”) Bunlar yapılırken gerçekten çok zorlandı. Hakikaten bütün bir çeviri sektörü için çok büyük bir zorluktu. Ama yine de bunları çevirmek çok keyifliydi. Bu yarışmanın sonunda kazananlara çevirmen ödülü verdik. Bu ödüllü çeviri yarışmasına herkes katıldı, bahsettiğim katılımlar gerçekten çok önemliydi. Kazananlara, çeviri yazılımlarının ömürlük yazılımları, çeviri kitapları, kahveler çikolatalar verildi. Ayrıca isimlerine ağaçlar dikildi. Minyatür bir Oscar heykelciği yaptırıldı. Ödül töreni İstanbul Üniversite’sinde çok hoş bir şekilde gerçekleştirildi. “Ben bunu yaptım ve bunun karşılığında da bana şunları verdiler.” diyebilen tüm çevirmenlere saygının son derece gözetildiği bir ortamdı ve çok hoştu. Bunları gerçekten son derece keyif olarak

yapmıştık. Bunun yanında birde çeviri kitabını keyif olarak hazırladık hatta şu an ikincisini çıkarmaktayız. Kitabın formatı, bir çevirmenlik öğrencisinin aklına gelebilecek her türlü sorudan ibaret. Aklınıza gelebilecek bin bir çeşit soruyu topladık sonra da bu soruları, konunun uzmanlarına danışarak cevapladık. Örneğin teknik çeviri, bu alandaki en iyi kişilerden birine gidip “Bu alanda uzmanlaşmak isteyen biri ne yapmalı?” diye sorduk. Bir başka örnek ise uzman bir sözlü çevirmenin yanına gidip konuştuk, proje yöneticisi bulduk ve yine sorduk. Sayısız soru sorduk ve cevaplarını aldık. Bu sürecin sonunda güzel bir kitap ortaya çıktı. Bu kitabı ücretsiz dağıttık ve okullara yolladık, öğrenci kulüpleriyle beraber okulların müfredatlarına girdi. Dolayısı ile çok hoş bir çalışmaydı. Dediğim gibi şu an ikincisini hazırlıyoruz ve bizi heyecanlandıran üçüncü bir projemiz var, o da “Çevirilopedi”. Küçük videolar çekeceğiz ve ortaya çıkan videoları sisteme yükleyeceğiz. Mesela Siirt’te okuyup sözlü çevirmen olmak isteyen bir öğrenci, bugün sizler gibi burada bulunup verilen konferansı dinleme imkanına sahip olmayabilir. Bu videolar, bahsettiğim tipteki öğrenciler için de motivasyon kaynağı olacaktır.

Genç çevirmen arkadaşlara vermek istediğiniz tavsiyeler var mı?

Tabii ki de var. Çok uzun tavsiyeleri Çeviri Kitabı isimli çalışmamızdaki yazımdan okuyabilirsiniz fakat kısa tavsiyelerden bahsetmek istiyorum. En önemlisi işinizi sevin, işinize saygı duyun! Kolay yoldan hiçbir şey yok, kolay yoldan edilen hiçbir şeyin tadı da yok. Mütercim Tercümanlık okuyup da iyi bir “Mütercim Tercüman” olamayacağına inandığım kimse de yok. Buraya gelip bu okulu bitirdiyseniz ya da bu alanda emek veriyorsanız o emeğin mutlaka karşılığı olacağına da inanıyorum. Asla pes etmeyin. Ben kendi değerinizin farkına varmanızı istiyorum. Bu ülkede yabancı dil bildiğini düşünerek “Ben çevirmenlik yapabilirim.” diyen bir sürü insan varken, siz gerçekten çevirmenlik yapabilirsiniz. Bunu bilerek zaman yönetimini öğrenip kaliteli çeviri metinlerine sahip olduktan sonra çok iyi bir çevirmen olabileceğinize yürekten inanıyorum. Kendinize güvenin ve asla pes etmeyin.

Mesleğinizin avantaj ve dezavantajlarından bahsedebilir misiniz?

Mesleğim çok uykusuz kalmama sebep oluyor. Fakat aynı zamanda günümü 20 saat yaşamamı sağlıyor. Çok fazla bölünmeme sebep oluyor ama aynı zamanda çok fazla şey yapabilmemi sağlıyor. Çok sayıda iş yetiştirebiliyorum. Çevirmenlik pratik düşünmemi sağladığı için normal hayatımdaki işlerimi de düzene koymama yardımcı oluyor. Her şeyi planlı ve düzenli bir şekilde yapabiliyorum. Zaman yönetimim çok iyi olduğu için bir güne 3 sene sıkıştırabiliyorum. Bunların haricinde, çevirmenlik mesleği bana iş etiğini öğrettiği için hayatımı da bu şekilde yaşamamı sağlıyor. Ben sevdiğim bir mesleği yapıyorum, dolayısı ile mesleğim mutlu olmamı sağlıyor.

Interview with Senem Kobya

Authors: Yağmur Taşdemir, Elif Ece Arpaç

Turkish Editor: Yağmur Taşdemir

Translator: Zeynep Nermin Şahin



I AM A TRANSLATOR, AND WHAT IS YOUR SUPER-POWER?

Before reminding us how important and sacred our profession is, Senem Kobya begins her speech with saying “Defend your profession!” and she continues on “Love your profession, respect your profession! There is nothing you can gain in an easy way, and easily gained things in life won’t give you enough pleasure. I don’t expect anyone graduating from “Translation and Interpretation” to be a bad “Translator and Interpreter”. We thank Senem Kobya for sharing her interesting experiences throughout the years and as “the young translators” we leave you with this interview of Senem Kobya, who gave her years to the profession and made quite a name with her works.

Do you think a newly graduate from the Department of ‘Translation and Interpretation’ can manage an adequate and an acceptable translation?

Actually my answer will be “according to who and what”. I think a translator should be considered as a doctor. For example a general practitioner examine patients with mild illnesses. Illnesses like headaches and flu can be cured without a professional care, it doesn’t matter whether the doctor is a GP or not. But when it comes to microvascular surgery, the experienced doctors, professors are required.

At this case i believe a translation and interpretation department’s student can translate anything because a self-trained translator only knows the specific terms where you have the ability to know where to search for when you encounter a certain term you don’t know. If we count certain components like; grammatical elements, sentence structure, context, the purpose of the text ...etc. as a base, you know everything but the field’s terminology and you can acquire the required material for terminology research. But i believe that field specific translation requires experience and knowledge.

Can you tell us about the interesting questions you get from the students at your conferences?

Of course, maybe they are asking such questions because i am an easy going person. For example at some conferences in the past, i visited Translation and Interpretation Departments to give the message of “Be a translator! Do your Job!” and i got asked “I don’t want to be a translator. Can you give me an advice on this?”. Fortunately today at the conference i only got asked this kind of question 2 times. Statistically this situation drops down. The most interesting question which also took me by suprise is that translation students expect more than 10.000TL income. Some students say that “We studied for 4 years, you say that the standart gap is this but we know that freelance translators have much more flexible hours of work and they have much more to do so according to this we should be earning more than 10.000TL.”. Of course we should judge this topic with our countries’ conditions in mind. At the first stage i think the school you’ve graduated is not enough to get to those numbers of income.

Before this interview we gathered some information about you and we’ve learnt that your specialty is on German. Why is German important and is there a specific field that requires German?

German is as important as Spanish when it comes to commerce. Other than that Germany is one of the most important member of European Union so there are a lot of translations in this language. In Turkey the commerce organizations between Turkey and Germany are very active. Because of all these factors German is much more needed in Turkey than any other language. For example; health tourism, finance, economy, automotive industry and cosmetic industry requires many translators. Related to this, German translators must develop themselves on these fields. I’ve been learning German since i was 11 and i love this language. The fields i am working on are economy and finance so i don’t do translations in the field of health. I don’t think i will be better at that field than my colleagues who trained themselves at that field. Which is why it is important for people to know themselves.

While we were researching about your background, one of your projects called “Translators in Wonderland” caught our eye. When we researched this project we’ve encountered your significant comparison of “white rabbit” with “the translator”. At this scale what can we say about time management and the translator?

I think this is a concerning matter for all translators and translation sector. Of course you won’t be having problems with “deadlines” of the documents for your schools. For example you can finish 500 words of homework in two hours or you can do it for all night long. But when you step up to the sector the time management is very important. Translations are always late. By now if

I'm asking when is the deadline im sure it is already past the deadline schedule. Despite the efforts we make, the sector demands faster translations. People want to recieve translations as they read the text. Because of this, if a translator can't manage to set his/her time management of translation, the product will show the quality and the translator will no longer receive works continuously. Time management is a translators most important discipline. Proof-reading of the translation, research of terms and the double checks are important features that come with the time management. The work is not valuable if it is not finished on the time and i would like to say that you cannot say "I am a translator" without having the deadline stress.

What was the most enjoyable Project/Research you've ever done?

I've had a lot of fun during "Translation Book" and "Translation Competition" projects because in the competition there was no jury, the jury were the translators themselves. Some texts like old Turkish movie lines were translated, which are considered as 'impossible to translate'. Everyone thought that they were having difficulties while translating technical guides but we've translated some local sayings like "Kırk bin kere maşallah nazar değmez inşallah!" and some of our songs like "Çakkıdı". ("Aman da hadi kalk kaynaşalım kız çakkıdı çakkıdı oynaşalım kız.") These translations were very difficult but it was also very enjoyable to do. We gave translator awards to the winners of this competition. We also gifted the winners with translation software memberships for lifetime, translation books, coffees, chocolates. In addition to this we've planted trees for their names and a small Oscar sculpture was made. The ceremony was held in Istanbul University. It was a beautiful event. We really enjoyed doing all of these. Apart from that, we enjoyed creating the Translation Book also we are developing the second one of this book these days. The format of the book is to answer all the questions of a translation student has. We've answered all those questions by interviewing the professionals. After a lovely period, this book was created. We have freely distributed this book to the departments of the universities. As I've said before we are working on the second one of this book and we are working on a third Project which is exciting called "Çevirilopedi". We will be recording small videos and download them to this system. For example, a student in Siirt who wants to become a translator won't be able to attend to our conference but from this network he can listen to the audios or watch the videos. These videos will be motivating students.

What was the most enjoyable Project/Research you've ever done?

I've had a lot of fun during "Translation Book" and "Translation Competition" projects because in the competition there was no jury, the jury were the translators themselves. Some texts like old Turkish movie lines

were translated, which are considered as 'impossible to translate'. Everyone thought that they were having difficulties while translating technical guides but we've translated some local sayings like "Kırk bin kere maşallah nazar değmez inşallah!" and some of our songs like "Çakkıdı". ("Aman da hadi kalk kaynaşalım kız çakkıdı çakkıdı oynaşalım kız.") These translations were very difficult but it was also very enjoyable to do. We gave translator awards to the winners of this competition. We also gifted the winners with translation software memberships for lifetime, translation books, coffees, chocolates. In addition to this we've planted trees for their names and a small Oscar sculpture was made. The ceremony was held in Istanbul University. It was a beautiful event. We really enjoyed doing all of these. Apart from that, we enjoyed creating the Translation Book also we are developing the second one of this book these days. The format of the book is to answer all the questions of a translation student has. We've answered all those questions by interviewing the professionals. After a lovely period, this book was created. We have freely distributed this book to the departments of the universities. As I've said before we are working on the second one of this book and we are working on a third Project which is exciting called "Çevirilopedi". We will be recording small videos and download them to this system. For example, a student in Siirt who wants to become a translator won't be able to attend to our conference but from this network he can listen to the audios or watch the videos. These videos will be motivating students.

Do you have any advices for the young translators?

Of course i have. The long answer to this question is in my Translation Book. But the short answer, i would like to convey. The most important one is, love your profession. There is nothing you can gain in an easy way, and easily gained things in life won't give you enough pleasure. I don't expect anyone graduating from "Translation and Interpretation" to be a bad "Translator and Interpreter". Never give up. I want you to recognize your value. There are so many people in this country who believe that they can be a translator just because they know a foreign language. You can be a translator as well as them. From the bottom of my heart i believe that you can be a good translator with the management of time which results in quality material. Believe in yourselves and never give up.

Can you tell us about the advantages and disadvantages of your profession?

My profession leaves me with less sleeping hours. But at the same time i get to spend 20 hours of a day. I get to do many things in certain amounts of time. Being a translation means practical thinking, which also helps me to organize my daily life. I can do everything in order according to a plan. Because i can manage my time so well, i can have 3 years in a day. Apart from these the profession of being a translator taught me the ethics of a job which helps me in my life. I do a job that i love dearly, in short i can say that my job makes me happy.

Batum'dan Anılar

Yazarlar: Hakan Gezen, Sena Nur Koç
Türkçe Editör: Mine Öztürk
Çeviri: Mert Tuncer

Herkese merhaba, ben Hakan Gezen;

Sizlere çok severek yaptığım ve bana birçok şey katan bir çalışmadan, aynı zamanda bir geziden bahsedeceğim. Geçen sene okullar kapanır kapanmaz kendime bir meşgale bulmak istiyordum ve daha tatilin birinci haftasında Gürcü bir arkadaşım Gürcistan'da bir grup olduğunu söyleyip beni birine yönlendirdi. Yönlendirdiği kişi daha onu aradığım anda şu an hali hazırda devam etmekte olan bir çalışmaya katılabileceğimi söyleyip hemen aynı gün yola çıkmam gerektiğini de ekledi. Ben bu konuşmayı yaptıktan bir saat sonra eşyalarımı belirleyip valizime yerleştirdim ve hemen bir döviz bürosunda Türk lirasını Gürcü Larişi'ne çevirttim. Artık yola çıkmaya hazırdım. Aşti'ye gidip Gürcistan'a giden bir otobüse atladım. Her şey o kadar hızlı gelişti ki ailem bu ani kararım karşısında şaşkınlığını gizleyemedi. Yolculuğum akşamüstü saat beş gibi başlamıştı, uzun bir seyahat olacaktı. Yolculuğun daha birinci saatinde otobüsteki Gürcülerle arkadaş olmuştum bile, yol çok eğlenceli geçti. Sabah saat sekiz gibi Sarp Sınır Kapısı'ndaydım. Sınırdan sonrasını kendim halletmeliydim çünkü geldiğim otobüs firması sınırdan sonra devam etmiyordu. Sınır kapısında bütün işlerimi hallettikten sonra Gürcistan'a ilk adımımı atmıştım, her taraf çok güzel görünüyordu. Gürcistan tam bir Karadeniz ülkesiydi bol ormanlı, temiz havası olan ve rüzgârlı... Orada bir taksiciyle tanıştıktan sonra kendimi Batum şehir merkezine götürttüm. Batum daha önce görmüş olduğum Avrupa şehirleri gibiydi ama aynı zamanda kendine has bir havası vardı. Şehir beni büyülemişti. İndikten hemen sonra, gidip bir restoranda Gürcü kahvaltısı denemek istiyordum ve hemen bir restorana girip bunu gerçekleştirdim. Gürcistan'da yediğim birçok şey favori listemde fakat Shavarma'nın tadı bir başkaydı. Sonrasında beni alması için bir başka kişiyle iletişime geçtim ve beni Batum şehir merkezinden alıp asıl çalışma alanımız olan Kabouleti'ye götürdü. Batum şehir merkezinden yaklaşık 40 dakika uzaklıktaydı, yollar biraz virajlı olduğu için mide bulandırıcı bir deneyim oldu.

Memories from Batumi

Authors: Hakan Gezen, Sena Nur Koç
Turkish Editor: Mine Öztürk
Translator: Mert Tuncer

Greetings everyone, Hakan here!

I am going to talk about a project that I love doing it- and this project benefits me so much also, then I am going to talk about a trip that I had. Last year when the school was over, I wanted to put my nose to grindstone. At the first week of the holiday, my Georgian friend told me that there was a group in Georgia and my friend directed me to someone there. As soon as I called the guy who my friend directed, he told me that there is a spot for me to work there which I can join and he also added that I had to go out on the same day. One hour after I made this conversation, I set my goods and settled in my suitcase, and immediately I turned the Turkish lira to Georgian Larişi in a foreign exchange office. I was ready to set off. I went to Aşti and hopped on a bus to Georgia. Everything was so sudden that my parents could not hide their astonishment on this snap decision. My journey started at five o'clock in the afternoon, it was going to be a long journey. I had already become friends with the Georgians in the first hour. The trip was very fun. I was at Sarp Border Gate around eight o'clock in the morning. I had to deal with the border after myself because the bus I took did not continue after the border. After I had dealt out all the work at the border crossing, I took my first step to Georgia, everything looked beautiful. Georgia is like Black Sea. Fresh air and the wind with immense forests. After I made a deal there with a taxi driver, he picked me up and took me to Batumi city center. Batumi was like the European cities that I had seen before, but at the same time it had its own unique atmosphere. The city did fascinate me. Finally arriving to the city, I wanted to try a Georgian breakfast at a restaurant. Many things that I've eaten in Georgia are on my favorite list, but shawarma's taste was a unique one. Afterwards I contacted another person to pick me up and he took me from Batum city center to Kobuleti, my main work place. Batum was about 40 minutes away from the city center, it was nauseating because the roads were slightly curved.





Çalışma alanıma vardığımda büyük bir grup beni içtenlikle karşıladı. Bu grubun içinde dört Alman, dört Polonyalı, üç İtalyan, iki Yunan, bir İngiliz, bir Portekizli, beş Gürcü, üç Ukraynalı ve iki İsveçli vardı. Hepsinden yaşça küçük olmam bana büyük bir avantaj sağladı. On günlük çalışmamız boyunca hepsi çok yardımsever davrandı. İlk gün dinlenmek ve tanışmakla geçti. Sabahları saat yedide kalkıyor, birlikte deniz kenarında kahvaltımızı edip yüzdükten sonra Gürcistan eğitim sistemi ile mülteci problemi hakkında dersler alıyorduk. Dersler öğlen saat üçte bitiyordu ve geriye kalan vakti beraber eğlenerek geçiriyorduk. İkinci günü ise Gürcüler kendi kültürlerini tanıtmaya ayırmışlar, Gürcü mutfağından enfes şeyler hazırlamışlardı. 'Haçapuri' muhteşem bir lezzetti, akşam olunca ise saat sekizden on bire kadar Kafkas dansı gösterisi hazırlanmıştı. Profesyonel dansçılar hem dans etmişti hem de bize dans etmeyi öğretmişlerdi. Saat on birden ikiye kadar çılgınlar gibi Kafkas dansı yapmıştık. On gün boyunca birbirimizden hiç ayrılmadık. Üçüncü günümüzde bir otobüs tutup Batum'a gezmeye gittik. Gün boyunca Batum'da hep beraber turladık, eğlendik ve yine favori listeme giren Xinkali'yi deneme fırsatı buldum. Aslında mantıya oldukça benzer bir yapısı olsa da hem tadı, hem de şekli biraz farklıydı. Hep beraber Batum Alfabe Kulesi'ne çıkıp bütün Batum'u her açıdan panoramik olarak izledik. Burada istediğiniz her türlü geleneksel Gürcü içkilerini bulabilir, manzarayı izlerken benim gibi meşhur Gürcü şarabı Chkhaveri'yi yudumlayabilir ya da Gürcü votkanız Chacha'yı deneyebilirsiniz. Ardından ters evi ziyaret ettik derken kendimizi Piazza Meydanı'nda bulduk. Meydan çok güzel bir yapıya sahipti. Burada bir sürü fotoğraf çekilme imkânı bulduk. Ardından Avrupa Meydanı'na gittik, burası beni kendine daha da çok aşık etmişti. Medea Heykeli ile fotoğraflar çekildikten sonra, Paseidon Heykeli'ni ziyaret ettik. Hemen sonra Astronomik Saat'i ziyaret ettik, çok beklemeden gösterisini görmenin mutluluğunu yaşıyorduk. Ardından Tiyatro Meydanı'na gittik, sonrasında Batum Bulvarı'nı ziyaret ettik ve sahile inip o efsane aşk hikayesine atfen yapılmış Azeri Oğlan Ali ve Gürcü Prenses Nino'nun hareketli heykelini ziyaret ettik. Sahilden tepeye kalkan bir teleferikle bütün Batum'u yine tepeden izledik. Yolunuz düşerse tepedeki cafe & restoranda geleneksel armut suyunu içmeyi unutmayın.



When I arrived to my destination, a large group welcomed me with sincerity. Within this group there were four Germans, four Polish, three Italians, two Greeks, one British, one Portuguese, five Georgian, three Ukrainians and two Swedish. It gave me a great advantage to be younger than all of them. During our ten days work, they all were very helpful. I've had spent my time with meeting and resting on my first day. When we woke up at seven o'clock in the morning, we had our breakfast together at the seaside and after the swimming, we were taking classes about the Georgian education system and the refugee problem. Lessons ended at three o'clock in the afternoon and we spent the rest of the time having fun together. On the second day, Georgians devoted themselves to introduce their own cultures and prepared exquisite dishes from the Georgian cuisine. Khachapuri was a very delicious taste, and in the evening, the Caucasian dance show was prepared from eight o'clock to ten o'clock. The professional dancers had both danced and taught us to dance. We Caucasian danced like crazies from one to two o'clock. We have never left each other for ten days. On the third day we took a bus and went to Batumi. Throughout the day, we traveled in Batumi to have fun, and I had a chance to try Xinkali, which is also in my favorite list. Though, the patty (mantı) is quite similar with Xinkali, it was a bit different in taste and shape. Together, we went to the Alphabetic Tower and watched the whole Batum in panoramic view from every angle. You can find all kinds of traditional Georgian drinks that you want here, you can take a sip of the famous Georgian wine Chkhaveri like me while watching the scenery, or try Chacha, your Georgian vodka. Then we visited the white restaurant and we have found ourselves in Piazza Square. The square had a very nice structure. We had a lot of photos there. Then we went to the Europe Square, and this square made me fall in love with its structure. After taking photographs with the Medea Statue, we visited Poseidon Statue. Immediately we visited Astronomical Clock, and we were happy to see the show without waiting too long. Then we went to the Theater Square, visited Batum Bulvarı afterwards, and finally visiting the legendary moving statue of the Azerbaijani Boy Ali and the Georgian Princess Nino which was constructed for their love story. We watched Batumi again from the top with a cable car moving up to the hill from the beach. Do not forget to drink traditional pear water in the cafe & restaurant on the top of the hill.

Son durak olarak müzikli havuza gittik, o kadar büyüdü ve eğlenceliydi ki oturduğumuz yerden suyun her türlü müzik türüyle inanılmaz bir görsel şölen yaşatan dansını izledik ve saat sabaha karşı ikide bütün Batum'u bitirip Kabouleti'ye geri döndük. Birkaç gün yine çalışmalara devam ettikten sonra sahaya inme vakti gelmişti. Kabouleti'den yaklaşık 3 buçuk saat uzaklıktaki Zugdidi şehrinde bulunan bir Gürcü okulunu gözlemlemeye gittik. Okuldaki ilk izlenimlerim güzeldi çünkü hem dış mimarisi hem de iç mimarisi güzeldi ve çok temizdi. Bunun yanı sıra, öğrenciler çok terbiyeli ve saygılıydı. Hepsini bizimle iletişime geçmeye çalışmıştı. O gün, yine çalışmalarımızı bitirdikten sonra Gürcistan'ın en çok dinlenen Rusça, Gürcüce hem de İngilizce yayın yapan radyosuna konuk olduk ve burada da işimiz bittikten sonra yine beraber çok küçük bir şehir olduğu için Zugdidi'de gezmedik yer bırakmadık. Dadiani Sarayı Müzesi'ni gezdik, botanik bahçeyi turladık... Ardından tekrar dönüş yoluna koyulduk ve yol üstünde ne kadar ufak köy varsa hepsini ziyaret edip insanları ve yaşamı gözlemledik. Sonrasında ise Kabouleti'ye geri döndük. Birkaç güzel gün geçirdikten sonra ayrılma vakti gelmişti fakat ben henüz Gürcistan'dan gitmek istemiyordum ve tanıştığım insanlarla vedalaşmaya hazır değildim. Son gece çok büyük bir parti düzenledik, onlara Türkiye'den getirdiğim Türk lokumunu, Türk kahvesi hazırlayarak tattırdım ve hepsi çok memnun kaldı. Sabah herkes birbirine sarılıp biraz ağladıktan sonra yoluna koyuldu. Ben gitmeye hazır olmadığım için ailemi Gürcistan'a çağırdım ve bir hafta da ailemle beraber vakit geçirdim. Çalışma zamanında yaptığım şeylere ek olarak yapamadığım şeyleri de ailemle beraber yaptım. Kiliseleri ve katedralleri ziyaret ettim. Deniz uçağı ile üçüncü kez Batum'a tepeden bakma şansı buldum, sahilde bisiklet kirayıp uçsuz bucaksız sahili turladım ve Karadeniz'in yazın bile soğuk olan sularında bir yat turuna çıkıp, Batum'a bir de açık denizden bakma şansı buldum. Sürpriz bir şekilde on bir senedir görmediğim İzmir'deki ilkökul arkadaşımın Batum'da bir kafede karşılaştık, inanılmaz bir andı ve oldukça şaşırtıcıydı. Onunla da birkaç aktivite yapma imkânı bulup on bir senelik arayışı kapattık. Tam on yedi gününü Gürcistan'da geçiren biri olarak Batum'un gidilip görülmesini tavsiye ediyorum çünkü çok büyük bir yer olmamasına rağmen inanılmaz derecede kozmopolit bir şehir, her uyuuktan insanla karşılaşmanız ve sohbet etmeniz mümkün. Sokakta Gürcüceden çok Rusça, İngilizce, Almanca ve Fransızca gibi dilleri duymanız oldukça muhtemel. Türklerin sayısı da azımsanamayacak kadar fazla. Eğer farklı mutfakları denemeye alışkın değilseniz merkezdeki Türk Mahallesi'ne gidip, Türk lokantalarında yemek yiyebilirsiniz. Özetle, benim çalışma yürütmek için gittiğim kısım da, ailemle geçirdiğim kısım da inanılmazdı. Bana birçok şey kattı, yeni arkadaşlıklar kazandım, kültür alışverişi yaptım ve hayatım boyunca unutamayacağım bir deneyim yaşadım.

We repeated all the activities we did before to see how the activities would look like at the night. As the last stop, we went to the music pool, it was so magical that we had an incredible visual feast and we went back to the Kobuleti 2 o'clock in the morning. After continuing the work for a few days, it was time to go on the field. We went to observe a Georgian school in Zugdidi city about 3 and a half hours away from Kobuleti. My first impression at school was good because both the exterior architecture and the interior architecture were beautiful and it was very clean. Besides, the students were very decent and respectful. They all tried to communicate with us. On that day, after we finished our work, we were guests to the most broadcasted Russian, Georgian and English radio in Georgia, and we did had seen every single detail of Zugdidi since it was a small city. We visited the Dadiani Palace Museum, and the botanical garden. Then we settled on the way back and we visited all the small villages on the road and we watched people's way of living and their lives. Afterwards we returned to Kabouleti. It was time for me to leave after a few good days, but I did not want to leave Georgia yet and I was not ready to say goodbye to the people that I had met. We organized a very big party on the last night and I gave them the Turkish Delight which I brought from Turkey and the Turkish Coffee. They all liked the taste. In the morning everyone was hugging each other and weeping a little bit, and then everyone left. Since I was not ready to go, I invited my family to Georgia and spent a week with them. In addition to the things I did at work, I did things with my parents that I could not do. I visited churches and cathedrals. I got a chance to look at Batum from the hill for the third time with a sea plane, rent a bike and explored the beach, and I had the chance to go out on a yacht tour in the cold waters of the Black Sea and to see Batumi once more. Surprisingly, I met an elementary school friend in Izmir who I did not see for eleven years, and I met him in Batum in a cafe, it was incredible and amazing. We had the opportunity to do a few activities with him and we filled the eleven years gap between us. As a student who spent exactly seventeen days in Georgia I recommend Batumi to go and see because it is incredibly a cosmopolitan city even though it is not a very big country, it is possible to meet and chat with people from every country. It is quite likely that you will hear languages such as Russian, English, German and French before the Georgian on the streets. The number of Turks are too many also. If you are not accustomed to try different cuisines, you can go to the Turkish neighborhood in the center and eat at Turkish restaurants. In summary, the part I went to carry out my work and the part that I spent with my family, were unbelievable. I experienced many things, made new friendships, made cultural shopping, and I had an experience that I will never forget in my life.

Almanya Seyahat Notları

Yazarlar: Nursena Altındal, Rabia Nur Çakır
Türkçe Editör: Şimal Yüce
Çeviri: Oktay Türdü



ALMANYA SEYAHAT NOTLARI

Almanya'da doğmuş ve büyümüş biri olarak size bu yazıda Almanya'dan bahsedeceğim. Almanya'yı tanıtmaya, Almanları tanıyarak başlayabiliriz. Almanlar iş ve özel hayatlarını birbirinden ayrı tutarak başarıyı yakalayabilmiş insanlardır. İnsan ilişkilerinde resmiyetten yana olan Almanlar, hitap kelimelerine oldukça dikkat ederler. Eğer konuşulan kişiyle arada samimiyet yoksa, çoğunlukla "Sie" yani "Siz" anlamına gelen hitap sözcüğü kullanılır.

Almanlar için gün erken başlar, bu yüzden yaşamlarına belirli bir düzen hakimdir. Almanlar hakkında bilmeniz gereken bir diğer şey ise dakik olmalarıdır. Size tavsiyem; eğer Alman biri ile randevunuz varsa, geç kalmaya özen gösterin.

Biraz da Almanya'ya gidecekseniz eğer, göz önünde bulundurmanız gereken önemli bir konu olan iklimden bahsedeyim. Almanya'nın iklimi ülkemizin karasal iklimine benzemektedir. Yaz ayları iç bölgelerde nemli ama yer yer serin geçmekle beraber; kış mevsiminde hava soğuktur. Mevsimler arasında çok fazla bir değişiklik olmamaktadır ama yine de gitmeden önce hava tahminlerine göz atmanız yararınıza olacaktır.

Büyük şehir merkezlerinde İngilizce konuşan insan sayısı yüksek iken, kırsal kesimlerde ülkenin ana dili olan Almanca tercih edilir. Bu sebepten dolayı Almanya'yı ziyaret etmeden önce birkaç Almanca cümle öğrenmeniz işinizi kolaylaştıracaktır. Günlük alanda bölgelerin kendine ait lehçeleri kullanılırken, eğitim alanında standart Almanca (Hochdeutsch) görülür.

Hazır eğitim demişken, Almanya'da ki üniversite eğitiminden söz edelim. Almanya'da ki eğitimin yüksek kalite ve seviyede olduğunu söyleyebilirim. Neredeyse bütün üniversiteler seçkin üniversitelerdir.

Germany Traveling Notes

Authors: Nursena Altındal, Rabia Nur Çakır
Turkish Editor: Şimal Yüce
Translator: Oktay Türdü



GERMANY TRAVELING NOTES

Since I was born and raised in Germany, I'm going to talk about Germany in this article. We can start with getting to know Germany and German people. Germans have succeeded in keeping their private and work life separate. In human relations, Germans take great importance in formality and pay quite a bit of attention to the way they address somebody. If the person they're speaking with isn't someone they know properly, they usually use "sie" which is the formal form of "you" in English.

For Germans, the day starts early and as a result they have a proper schedule. Another thing that you should know about Germans is that to them punctuality is important. A word of advice, if you have a rendezvous with a German, take care not to show up late.

If you decide to visit Germany for a bit, another important matter that I'll talk about and you should keep in mind is the climate. Germany's climate is similar to Turkey's continental climate. During the summer months, the internal areas are humid whilst still chilly from place to place and during the winter the weather is cold. There isn't much difference between the seasons but looking at the weather forecast before you go will be beneficial.

While the number of English speakers are high in the city centre, rural areas prefer speaking the country's mother language which is German. Due to this reason, learning a few sentences in German before you go will make your life easier. While in daily life the provinces speak their own dialect, in the educational field standard German (Hochdeutsch) is used.

Speaking of education, let's talk about university in Germany. I can say that Germany's education is of a high standard and quality. Almost all universities are distinguished.

Technische Hochschule adı verilen özel bilim ve teknoloji okulları, Almanya'nın sanayi üretiminde en önde gelen ülkelerden birisi olmasına katkıda bulunmuştur. Lise eğitimi bitirildikten sonra öğrenciler sınırsız sayıda üniversiteye başvuru yapma hakkına sahiptir. Üniversiteye direkt başlamak için geçilmesi gereken bir TestDaF sınavı vardır. Çoğu üniversitede eğitim süresi 3 yıldır ve TestDaF sınavını geçemeyen öğrencilerin ekstra bir yıl temel Almanca eğitimi almaları gerekir.

Çoğumuzun Almanya denilince aklına gelen ilk şehir Berlin'dir. Tarih, sanat ve müzeleriyle ünlü olan bu şehir, aynı zamanda Almanya'nın başkentidir. Berlin'de geçen günlerimin rüya gibi olduğunu söyleyebilirim. Berlin'e gittiğimde ilk ziyaret yerlerimden biri olan Berliner Mauer (Berlin Duvarı) görülmeye değer güzellikte bir yapıdır. Berlin sokaklarında çalınan enstrümanlar ve söylenen şarkılar size samimi bir ortam sunar. Berlin'de gezilebilecek başka bir yer ise dünyanın sayılı açık hava sanat galerilerinden biri olan East Side Gallery'dir. Burayı ziyaret ettiğimde havadaki tarih ve sanat kokusunu fazlasıyla hissettim. Berlin'in her köşesinde bulunan bu güzellikleri saymakla bitiremem.

Şimdi de liman şehri olarak bilinen Hamburg'dan bahsedeyim. Elbe Nehri'nde yapılabilecek olan bir gemi turu, Hamburg'un tarihi yapılarını görmeniz için güzel bir fırsat olabilir. Aynı zamanda Hamburg benim gibi alışveriş tutkunları için paha biçilemez bir şehirdir.

Alman kültürünü en çok yansıtan şehir ise Münih'dir. Münih'de her ekim geleneksel olarak kutlanan Oktoberfest, Almanya'nın en büyük festivali olarak bilinir. 2 hafta süren bu festivalde insanlar geleneksel bir kıyafet giymeyi tercih ederler. Festival özel olarak mayalanan biralarla ve Schlager adı verilen müzik eşliğinde danslarla kutlanır. Maalesef bu festivale hiç katılamadım ama eğer katılırsam, unutulmaz bir deneyim yaşayacağımdan eminim.

Gelelim çoğumuzun aklında soru işaretleri oluşturan konuya: Konaklama. Lüks oteller yerine, fiyat bakımından daha uygun ve dekorasyon bakımından Alman mimarisini daha iyi yansıtan pansiyon tarzı "Gasthaus" ları tercih etmenizi tavsiye ederim. Almanya'nın büyük-küçük bütün şehirlerinde Gasthaus bulabilirsiniz. Küçük bir kasabada yaşamış olmama rağmen, kasabamızda bir Gasthaus vardı. Bu yüzden kalacak yer konusunda endişe etmenize gerek yok.

Her şeyden önce, seyahatinizi planlarken vize almanız gerektiğini unutmayın. Bu aşamayı hallettikten sonra uçak biletinizi alıp, 3 saatlik bir yolculuk yaparak Almanya'ya ulaşabilirsiniz. Kent içi ulaşımı ise metro veya otobüs ile kolay ve ucuz bir şekilde sağlayabilirsiniz.

The university named Technische Hochschule, a private science and technology institution, has made a significant contribution to making Germany one of the most outstanding countries in terms of industry in the world. After finishing high school, students are allowed to apply to an unlimited amount of universities. To start university straight away, they are required to pass an exam called TestDaF. Most universities period of study is 3 years and students that don't pass the TestDaF exam are required to take an extra year of basic German education.

When most of us mention Germany, the first city that comes to mind is Berlin. Whilst being famous for its history, art and museums, it is also the capital of Germany. I can say that the times I had in Berlin felt like a dream. The first time I went to Berlin and one of the first places I visited, the Berliner Mauer (Berlin Wall) is of a beauty that's definitely worth seeing. The instruments played and the songs sung on the streets of Berlin will give you a friendly atmosphere. Another place to visit in Berlin is one of the world's biggest open-air gallery, East Side Gallery. When I visited this place, I felt the essence of history and art in the air. I can't count the number of these beauties in every corner of Berlin.

Now let's talk about the Hamburg, the city known as the port city. The ship tours in the Elbe River, which can be participated in, is a good opportunity to see Hamburg's historic buildings. At the same time, for any addictive shoppers like me, Hamburg is an invaluable city.

The city that reflects German culture the most is Munich. The festival that's traditionally celebrated every October in Munich called the Oktoberfest is known as Germany's biggest festival. During this festival that lasts 2 weeks, people choose to dress traditionally. The festival is celebrated with dancing to music called Schlager and beer that is fermented dedicatedly. Unfortunately, I've never been able to participate in this festival but if I do I'm sure it'll be the trip of a lifetime.

Now let's get to what raises questions in most of our minds, accommodation. Instead of luxury hotels, I recommend Gasthaus which are more suitable in terms of price and decoration while at the same time reflect German architecture better. You can find a Gasthaus in any city or town in Germany. Despite having lived in a small town, there was a Gasthaus in it. Therefore, there's no reason to panic about where to stay.

Above all, don't forget while you plan your trip that you have to acquire a visa. After dealing with this step, you can buy your plane ticket and reach Germany after a 3 hour trip. Transportation downtown can be achieved in a cheap and easy manner with a bus or the metro.

AkademiNY Work and Travel Röportajı

Yazarlar: Afra Makas, Başak Keskin

Türkçe Editör: Tuba Pelin Perçin

Çeviri: Oktay Türdü

ÖZGÜRLÜKLER ÜLKESİNE YOLCULUK VAR: WORK AND TRAVEL



Birçok insanın hayallerini süsleyen, gezip görmek istediği "Özgürlükler Ülkesi" Amerika! Çoğu insanın Amerika'ya gitmek istemesinin nedeni birbirinden farklı olsa da farklı kültürleri yakından deneyimlemek, prestijli bir eğitim almak ya da İngilizcesini geliştirmek hemen hemen herkesin bir veya birkaç nedeninden biri. Tabi Amerika'ya öyle "Hadi gidiyoruz!"

deyip de gitmek zor çünkü öncelikle çok masraflı bir iş. Bizler de sizin Amerika'ya gidip hem para kazanıp hem iş tecrübesi edinip hem de Amerika'da yaşamayı deneyimleyeceğimiz bir kültürel değişim programı olan Work and Travel hakkındaki soru işaretlerinizi ortadan kaldırmak amacıyla, AkademiNY Eğitim Danışmanlığı'nın sahibi Nihat Kutlucan ile özel bir röportaj hazırladık. Arkanıza yaslanıp keyifle okuyabilirsiniz.

Work and Travel programı nedir? Kısaca anlatır mısınız?

Elbette, kısaca anlatmak gerekirse Work and Travel, katılımcıların dünyayı ve farklı kültürleri tanımalarını sağlayan bir öğrenci kültürel değişim programıdır. Programa katılan öğrenciler Amerika tarafından değişim programı katılımcılarına verilen ve 4 ay boyunca yasal olarak çalışma izni sağlayan J-1 vizesi ile yurt dışına çıkar. Program dahilinde öğrenciler yasal olarak Amerika'da 40 saat çalışma izni ve 4 ay süreyle yaşama hakkı elde ederler.

Work and Travel programına kimler katılabilir? Katılım şartları nelerdir?

Work and Travel yalnızca öğrencilerin katılabildiği bir kültürel değişim programıdır. Bu programa katılabilmek için üniversite ya da yüksek lisans öğrencisi olmanız gerekir. Üniversite öğrencilerinin, eğer hazırlık öğrencisi değillerse, 4 üzerinden minimum 2.00 not ortalamasına sahip olmaları gerekmektedir. Katılımcıların not ortalaması önemli, tekrar belirtiyorum hazırlık öğrencisi olmamak şartıyla, çünkü transkriptiniz başvuru esnasında elçilikler tarafından talep ediliyor. Aynı zamanda katılımcıların en az orta düzeyde(intermediate) İngilizce konuşabilmeleri ve kendilerini ifade edebilmeleri gerekmektedir.

Interview with AkademiNY Work and Travel

Authors: Afra Makas, Başak Keskin

Turkish Editor: Tuba Pelin Perçin

Translator: Oktay Türdü

THE ROAD TO THE COUNTRY OF FREEDOM: WORK AND TRAVEL

Many people dream of travelling and visiting 'the country of freedom', America! The reason most people want to go to America is experiencing different cultures up close despite being different to each other, getting a prestigious education or improving their English. Of course just saying "let's go!" and going is difficult as first and foremost it's an expensive endeavour. With the intention of answering your questions about Work and Travel, a cultural exchange program that allows you to go to America, earn money and job experience whilst experiencing life in America, we conducted an interview with the owner of AkademiNY Educational Counselling, Nihat Kutlucan. Sit back and enjoy reading.

What is the Work and Travel program? Can you summarise it?

Of course if Work and Travel must be put in a nutshell, it is a student cultural exchange program that allows participants to get to know the world and different cultures. Participating students go overseas with a J-1 visa that allows them to work legally for 4 months, by America from the exchange program. Included in the program, students are legally allowed to work 40 hours a week and the right to live there for 4 months.

Who can participate in the Work and Travel program? What are the conditions to participate?

Work and Travel is a cultural exchange program that can only be participated in by students. In order to participate in this program, you must be a university or postgraduate student. If university students aren't in preparatory school, they must have a G.P.A of at least 2.00 over a maximum 4. The participants' G.P.A is important and I'll like to mention again that they cannot be a preparatory student because when applying, a transcript is requested by embassies. At the same time, participants must be at least able to talk English at an intermediate level and be able to express themselves.



Her ne kadar katılımcılar herhangi bir yabancı dil yeterlilik sınavına tabi tutulmuyor olsalar da en az orta düzeyde İngilizce konuşabilmeleri önemli çünkü katılımcılar hem Amerika'daki işverenleri tarafından Skype üzerinden ya da Türkiye'de birebir olarak mülakata alınacaklar, hem de vize başvurusu esnasında ABD Büyükelçiliği tarafından bir mülakata tabi tutulacaklar.

Peki, hazırlıkta okuyorsak?

O zaman pek de bir problem yok, hazırlığı tamamlamış olmanız yeterli.

Work and Travel programının öğrencilere katkıları nelerdir?

İlk olarak, bu programla birlikte dünyanın bir diğer ucuna yani Amerika'ya gideceksiniz. Bu program size kendi ayaklarınızın üstünde durmayı, kendi paranızı kazanmayı, kendi başınıza yaşamayı öğretecek. Haftalık 40 saat çalışacaksınız. İşvereniniz çalışma temposundan memnunsanız bu süre 50-60 saate kadar çıkacak. Bir üniversite öğrencisi olarak bu yoğun tempo sizin aslında paranın ne kadar zor kazanılan bir şey olduğunu fark etmenizi sağlayacak. Kazandığınız parayla kendi masraflarınızı karşılamayı, elinizdeki parayla yetinmeyi öğreneceksiniz. Ailenizin yanındayken onlar tarafından karşılanan masraflarınızı- elektrik, su, telefon faturası, ev kirası vb.- kendi kazandığınız parayla kendiniz karşılamayı öğreneceksiniz. Aslına bakılırsa üniversiteyi Amerika'da okumuş olsam da lisedeyken çoğunuz gibiydim.

İkinci olarak, kazandığınız iş tecrübesinin yanında, birçok insanın yalnızca Hollywood filmlerinde gördüğü ve hayran kaldığı Amerika'ya gidip yaklaşık 4 ay kadar yaşama imkânı buluyorsunuz. Bu uzun bir zaman ve size çok büyük bir vizyon katıyor. Amerika'ya gidiyorsunuz, Amerika'yı geziyorsunuz, Amerikan kültürünü anlamaya çalışıyorsunuz, gözlemliyorsunuz. Belki de hayatınızda bir kere gideceksiniz Amerika'ya ve o da Work and Travel vasıtasıyla oluyor. Bu sizin için bulunmaz bir nimet. Çoğu öğrencimiz, Amerika'dan farklı bir insan olarak, daha olgunlaşmış olarak geri dönüyor. Work and Travel için gelen öğrenciler, 4 ay sonra geri geldiklerinde, özellikle erkek öğrenciler, baştan aşağı kıyafet değişikliği yaşarken, kendi paralarını kazanmanın vermiş olduğu güven, birçok şeyi ailelerinden bağımsız yapabilmeyin ve Amerika'yı görmüş olmanın verdiği vizyonla çok büyük bir kişisel gelişim gösteriyorlar. Dört ay boyunca İngilizcesini üst seviyelere çıkaran birçok Türk oluyor. Sonuçta Amerikalı bir işverenin yanına ve Amerika'ya gidiyorsunuz. Yani 24 saat İngilizce konuşulan, sabah televizyonu açtığınızda, markete çıktığınızda, radyoyu açtığınızda, sokağa çıktığınızda İngilizce konuşulan bir ülkeye gidiyorsunuz ve İngilizcenizi ilerletebiliyorsunuz. Peki gidip de hiçbir şey öğrenmeyen öğrenci var mı? Gerçekten var! Onlara da hayret etmek lazım ama bu işe profesyonel bakan öğrenciler de var tabii.

Even though participants aren't put in any foreign language exam, being able to talk English at an intermediate level is important because not only will they be interviewed over Skype or in Turkey one on one by the employers in America, but also when applying for a visa they will be subject to an interview by the American Embassy.

Well, what if we are in preparatory school?

Then there won't be much of a problem as long as you've completed it.

What are the gains of the Work and Travel program for students?

Firstly, with this program you're going to the other corner of the world, so to America. This program will teach you how to live on your own, earn your own money and stand on your own two feet. You're going to work 40 hours a week. If your employer is satisfied with your work tempo then this period will increase to 50 or 60 hours. As a university student this busy pace will make you realise how hard money is earned. You're going to learn how to pay for your own things and how to get by with your own money. You're going to learn how to pay with the money you earn for expenses like electricity, water, the telephone bill, rent etc. that your parents pay for when you're with them. To tell the truth, despite studying in America for my university, I was like most of you when I was in high school.

Secondly, alongside the work experience, you also gain the opportunity to live for four months by going to America which many people adore and only see in Hollywood films. This is a long time, it will give you a strong vision. You go to America, you travel America, you try to understand American culture and you observe. Maybe you'll only be able to go to America once in your lifetime and that may be with Work and Travel. This is a rare opportunity for you. Most of our students come back from America as a different and mature person. Students who come for Work and Travel and when they come back after 4 months, show huge personal improvement through the vision they got by going to America and having a complete outfit change alongside the trust they gave to the money they earned and being able to do many things without relying on their family, especially male students. There are many Turks who skyrocket their English levels in 4 months. Ultimately, you're going to America and to an American employer. So you're going to a country where English is spoken 24 hours and where when you turn on the morning television, when you go to the market, when you turn on the radio and when you go out on to the streets, English is spoken which allows you to improve your English. Well, is there students who go and are unable to learn anything? There actually is. We must be surprised by them but there are also students who look at this work professionally.

Mesela uluslararası bir arkadaş grubu kurup İngilizcesini olabildiğince geliştiren öğrenciler var. Siz hangisisiniz, onu biz bilemeyiz. Bu yüzden unutmayın ki kişisel gelişiminiz, Work and Travel'in en büyük artısı.

Work and Travel programında ne tür işlerde çalışabiliriz?

Bu program kapsamında Amerika'da vasıfsız işçi statüsünde çalışacağınızı söylesem çok da yanlış olmaz. Peki nedir bu vasıfsız işçi statüsü? Herhangi bir diploması olmayan insanlar hangi işlerde çalışıyorsa sizler de Amerika'da bu tür işlerde çalışacaksınız. Work and Travel programı kapsamında çalışacağınız bu işlere örnek vermek gerekirse otellerde kat görevlisi, resepsiyon görevlisi, can kurtaran ya da vale olarak çalışabilirsiniz. Yine çok popüler bir seçenek olan oyun parklarında bilet kesebilir, hotdog, meşrubat veya içecek satabilirsiniz. Hatta oyun parklarındaki aletlerin operatörlüğünü bile yapabilirsiniz. Subway, McDonald's gibi büyük fast-food zincirlerinde çalışabilirsiniz. Tüm bu saydıklarına ilaveten ileri düzeyde İngilizce konuşabiliyorsanız kaliteli restoranlarda garsonluk da yapabilirsiniz. Bu özelliğe sahip değilseniz restoran mutfaklarında bulaşıkçılık yapmak da bir başka seçenek. Bu saydıklarımın Türk öğrenciler tarafından en çok talep gören işler olduğunu söyleyebiliriz.

Peki sizce programa katılan Türk öğrencilerin yaptığı en büyük hata nedir?

Aslına bakarsanız bu çok önemli bir soru çünkü birçok Türk öğrenci programa katıldıklarında Amerika'ya tatil yapmaya gittiklerini sanıyorlar. Halbuki bu düşüncenin aksine Work and Travel çalışma ağırlıklı bir program. Aslında, Amerikan hükümetinin bu programı Amerika'daki istihdam açığını ucuzca kapatmak için oluşturduğunu söylemek çok da yanlış olmaz. Bir Amerikan vatandaşının 20 dolara yapacağı işi, sizler 8-10 dolara yapıyorsunuz. Tüm bir yaz sezonunu düşünürseniz bu işverenin cebinde kalan milyonlarca dolar anlamına geliyor. Asıl konumuza dönecek olursak Amerika'ya giden öğrenciler genelde "Ben bir Amerika'ya gideyim istediğim gibi takılayım." düşüncesiyle programa katılıyor. Bu yüzden birçok öğrenci işvereniyle sorun yaşıyor çünkü öğrenciler akşamları barlara, partilere gidiyor, Amerika'nın eğlence hayatının tadına varıyor. Bunun sonucunda da sabahları işlerine geç kalıyorlar ve işlerini aksatmış oluyorlar. Bu kişilerin işverenleriyle konuştuğumuzda, işverenler öğrencilerin işlerine sürekli geç kaldığını ve uykulu olduğunu, buna bağlı olarak da iş performanslarının düşük olduğunu söylüyorlar. Böyle öğrenciler genellikle işlerinden ayrılmıyor, işlerinden kovuluyorlar. Böyle bir sorun olduğunda hemen sponsoru arayıp halletmeye çalışıyoruz fakat bu 3 gün de sürebiliyor, 2 hafta da. Eğer bu süre zarfında başka biri daha işten çıkmışsa hemen o işyerine sizi yönlendiriyoruz. Bu açıdan riskli bir program fakat biz, siz Amerika'ya gitmeden oryantasyon programında size her şeyi detaylıca anlatıyoruz. İşinize sahip çıkın!

For example, there are students who organise an international group of friends and try to improve their English as much as they can. Which one you are, we cannot know. So don't forget that your personal development is Work and Travel's biggest gains.

What type of work can be do in the Work and Travel program?

If I were to say that in this program you'll be working in America with the status of an unqualified worker, I wouldn't be wrong. Well, what is this unqualified worker status? In America, jobs that are done by people without any type of diploma are the ones you'll be working at. Some examples of the type of work you'll do during the Work and Travel program are hotel housekeeping, working as a receptionist, lifesaving or working as a valed. A popular choice is selling tickets, hotdogs or drinks at an amusement park. In fact you can even work as the operator of the rides at amusement parks. You can work at big fast food chains like Subway or McDonalds. In addition to the jobs I mentioned, if you can talk English at a high level, you can work at restaurants as a waiter. If you don't have this characteristic then working as a dish washer at restaurant kitchens is another option. We can say that the ones I've mentioned are ones that are requested most from Turkish students.

So what do you think are the biggest mistakes that Turkish students who partake in this program make?

Actually this is a very important question because when most Turkish students join this program, they think they're going to America for a vacation, when really Work and Travel is a work intensive program. In fact, it wouldn't be wrong to say that American government created this program with the intention of closing the employment gap cheaply. You're doing work that Americans get paid 20 dollars for, for 8-10 dollars. If you think about the summer season, this means millions of dollars in the pockets of employers. If we get back on topic, students who go to America go with the thought of something along the lines of 'I'll go to America and do what I want'. As a result of this most students develop problems with their employers because students go to bars, parties and experience the taste of America's nightlife. Which results in them coming late to work in the morning and slacking off as a result. When talk to the employers of these people, employers say that students constantly come to work late and are sleepy which causes a drop in performance. In this way, students usually don't quit their job, they're fired from it. When a problem like this occurs we quickly call our sponsor and try to fix it but this may take 3 days or it may take 2 weeks. If during this time someone else has quit or lost their job, we quickly direct you to that business. From this perspective it's a risky program but before you go to America, we tell you everything in detail in the orientation program. Don't lose your job!

Zaten Amerika'ya giderken çalışma izninizle gittiğiniz için ikinci bir işte çalışmanız hiçbir yasaya aykırı olmuyor. İkinci bir işte çalışmanız demek de ayda en az 1000 dolar ekstra kazanç sağlayacağınız anlamına geliyor. İki işte çalışan öğrenciler ayda 2500-3000 dolar arası kazanıyor. Bu da üç ayda 8000-9000 dolar para kazanacağınız anlamına geliyor. Bu parayı ne şekilde harcayacağınız ise size kalmış. Sonuç olarak öğrenci var, öğrenci var. Kimi öğrenci "Bir daha mı geleceğim dünyaya?" diyor, kimisi Las Vegas'a gidip parayı kumarda harcıyor, kimisi Amerika'yı 1 ay geziyor, kimisi de parayı biriktirip, gelip ailesine program parasını veriyor ya da biriktirip, kendine harcıyıp seneye bir daha Work and Travel'a gidiyor. Unutmadan, bazıları da var ki gidiyor, parayla New York'ta Apple Store'dan kendisine bir tane Iphone alıyor. Bunların hepsini görüyoruz.

Erken kayıt avantajları nelerdir?

Erken kayıt yaptırdığınız takdirde normalde ödeyeceğinizden yaklaşık 300-400 dolar daha az ödeme şansınız oluyor. Bu da gerçekten çok büyük bir finansal kazanç. Ayrıca erken kayıt yaptırdığınızda size uygun olmayan iş tekliflerini reddedebilme imkânınız da oluyor. Örneğin alacağınız maaş, çalışacağınız iş ya da konaklayacağınız evin konumu ve kirası size uygun değilse erken kayıt yaptırdığınızda kendinize en uygun işi seçme şansınız oluyor. Kısacası erken kayıt yaptırdığınızda hem daha az para ödemiş oluyorsunuz, hem de size en uygun işi seçebilme şansınız oluyor.

ABD ile son dönemde yaşanan vize krizi Work and Travel programını etkiledi mi? Etkilemediyse gelecekte böyle bir sorun oluşması mümkün mü?

Bu sene, önceki senelere nazaran çok ilginç bir seneydi. Trump hükümetinin oy aldığı kesimler büyük çoğunlukla milliyetçi kesimler olduğu için Trump göçmenlere karşı agresif bir tutum sergiledi. Son dönemde çoğu ülkede baş gösteren popülist yaklaşımlar, Work and Travel ile birlikte Au Pair adlı yurt dışında bebek bakıcılığı yapmasını sağlayan bir diğer kültürel değişim programının da iptal edilmek istenmesine zemin hazırladı. Work and Travel programını iptal edemediler fakat yaklaşık 25 yıllık bir değişim programı olan Au Pair programı kaldırıldı. Aynısını Work and Travel için de yapmayı denediler ama tepkilerle karşılaşınca amaçlarına ulaşamadılar. Yine de seneye ne olur bilemiyorsunuz.

Asıl sorunuza gelirsek ABD'yle yaşanan vize krizi Work and Travel programını etkilemedi çünkü Türkiye, Yemen değil. ABD ile Türkiye arasında çok büyük ticari anlaşmalar var. Pek çok iş adamı, Türk ya da Amerikan, sürekli bu iki ülke arasında gidip geliyor. İki ülkenin de çok büyük çıkarları var bu yüzden bu vize krizinin çok uzun sürmeyeceğini biliyorduk. Zaten her sene Work and Travel vize başvuruları mart ayında başlar ve mart ayından önce vize başvurularını kabul etmezler. Birçoğumuz zaten bu sorunun mart ayına kadar çözüleceğini biliyorduk.

Since you go to America with the permission to work, it isn't against any law to work a second job. Working a second job means having at least an extra 1000 dollars per month. Students who work two jobs earn between 2500 and 3000 dollars per month. This means in three months, you earn between 8000 and 9000 dollars. How you spend this money is up to you as ultimately there's a student and there's a 'student'. Some students say 'you only live once', some go to Las Vegas and gamble their money, some travel around America for a month, some save their money and give it to their family or spend it on themselves and do Work and Travel next year. Before I forget, there's some who go to the Apple Store in New York and buy themselves an iPhone. We see all of these.

What are the advantages of applying early?

When you apply early, you have the chance to pay 300 to 400 dollars less than you normally would. This is a huge financial gain. Also, when you apply early, you have the chance to decline job offers that don't suit you. For example, when the salary you earn, the job you'll do or the place you'll stay doesn't suit you, when you apply early you'll be able to choose the job that suits you best. In summary, when you apply early you'll pay less and be able to choose the job that suits you best.

Did the recent visa crisis with the U.S affect the Work and Travel program? If it didn't then it is possible for a problem like this to occur in the future?

This year was strange when compared to the previous years. Since a large portion of the votes the Trump administration received were from nationalist groups, Trump administered an aggressive stance towards refugees. Recent populist approaches in many countries prepared the foundation for the cancelling of programs like Work and Travel and Au Pair which is another cultural exchange program that involves babysitting overseas. They couldn't cancel the Work and Travel program but almost a 25 year program, Au Pair was cancelled. They tried the same thing for the Work and Travel program but couldn't deal with the backlash and hence reach their goals. Nevertheless, you can't know what will happen next year.

If we get to your actual question, the visa crisis with the U.S didn't affect the Work and Travel program because Turkey isn't Yemen. There are large trade agreements between the U.S and Turkey. Many businessmen, Turkish or American, constantly travel between these two countries. Both countries also have huge benefits and because of this, we knew that the visa crisis wouldn't last long. Besides, Work and Travel visa applications start in March and they wouldn't accept visa applications before March. Most of us knew that this problem will resolve itself until the month of March.

Anneler, babalar, öğrenciler aradı. Endişelerini dile getirdiler. Size açıkladığımız şeyleri onlara da açıkladık. Zaten geçen ayın başı ile bu ayın başında vize görüşmeleri limitli olsa da tekrar başladı. Seneye ne olur bilemiyoruz. Sonuçta Amerika kapitalist bir ülke ve her şey para kazanmak üzerine kurulu ama şunu biliyoruz ki Work and Travel sayesinde on binlerce işveren milyonlarca dolar kar ediyor. Bu nedenle bana sorarsanız Amerika'da bir Müslüman bomba patlatmadıkça Work and Travel programının iptali çok da olası görünmüyor.

Peki programın iptali durumunda öğrenciler mağdur olur mu?

Yok, öyle bir şey olmaz. Programla ilgili Amerikan hükümeti tarafından kaynaklanan herhangi bir sorun olması durumunda, öğrencilere paralarını iade ediyoruz.

Moms, dads and students called, explaining their concerns. We explained to them the stuff we explained to you. Besides, even if last and this month's visa interviews are limited, it'll start again. We don't know what will happen next year. Ultimately, America is a capitalist country and everything is established for money and we know that thanks to Work and Travel, thousands of employers earn millions of dollars. Due to this reason, as long as a Muslim doesn't bomb anywhere in America, cancellation of the Work and Travel program doesn't seem likely.

In the event the program is cancelled, will the students suffer?

No, they won't suffer. In the situation that a problem arises in the program as a result of the American administration, we refund the student's money.



akademiNY
EĞİTİM DANIŞMANLIĞI

Norveç - İlk Yurt Dışı Deneyimim

Yazarlar: Özgehan Özdemir, Ece Akdemir

Türkçe Editör: Beyza Akyel

Çeviri: Oktay Türdü



NORVEÇ - İLK YURT DIŞI DENEYİMİM

İlk yurt dışına çıkma deneyimimi Norveç'e giderek yaşadığım için Norveç'in bende çok özel ve çok farklı bir yeri vardır. Norveç'te gittiğim şehir, Buskerud eyaletine bağlı Drammen adında bir yerdi. Bu şehri, 2016 yılının Nisan ayında öğrenim gördüğüm lisenin Erasmus+ projesi kapsamında 8 arkadaşım ve 2 öğretmenim ile birlikte ziyaret ettik. Projede bizimle, yani Türkiye ile birlikte, başta Norveç'ten olmak üzere Almanya, Finlandiya ve Polonya'dan gelen katılımcılar olacaktı. Orada etrafi ağaçlarla çevrili, harika doğal güzellikleri olan, bana kamp alanını anımsatan göl kenarında bir yerde kalacaktuk. Bu alan bize tahsis edilmişti. Gitme vakti yaklaştıkça, heyecanım gitgide artıyordu, daha çok meraklanıyordum. Ne yapacaktım? Havaalanında yapılacak pasaport kontrolü nasıl geçecekti? Norveç nasıl bir yerdi? Sonunda gideceğimiz gün gelmişti. Sabah saatlerinde otogarda buluştuk. Ailemle veda-laştıktan sonra, arkadaşlarımla beraber otobüse bindik ve İstanbul'a doğru yola koyulduk. Yaklaşık 12 saat sürecek olan otobüs yolculuğu başlamıştı. Mola vakitlerinde arkadaşlarımla birlikte bir şeyler atıştırıp, tekrar otobüse biniyorduk. Uzun ve eğlenceli bir yolculuğun ardından, sonunda Esenler otogarına vardık. Otogardan bir sonraki durağımız ise Atatürk Havaalanıydı. Oraya metrobüsle gitmemiz gerekiyordu ve yanımızda ağır valizlerimiz vardı. Zar zor tutunarak, zaman zaman birbirimizin üstüne düşerek bir şekilde havaalanına varmayı başardık. Sonunda heyecanlı anlar yaklaşıyordu. Check-in, bagaj teslimi ve pasaport kontrolü gibi işlemlerden geçtikten sonra, THY'ye ait uçağa bindik. Bu benim uçakla yaptığım ilk yolculuk değildi, daha önce birçok kez uçakla seyahat etmeme rağmen sanki ilk kez uçağa biniyormuş gibi heyecanlan-mıştım, bu seferki duygularım bambaşkaydı. Hafif sarsıntılı bir kalkıştan sonra, bulutların arasında süzülürken bulduk kendimizi. Her şey çok güzel görünüyordu. Aynı zamanda uçaktaki ekranda bulunan küçük haritaya göz gezdirerek nerede olduğumuzu anlamaya çalışıyordum.

Norway - My First Experience Overseas

Authors: Özgehan Özdemir, Ece Akdemir

Turkish Editor: Beyza Akyel

Translator: Oktay Türdü



NORWAY - MY FIRST EXPERIENCE OVERSEAS

Since my first experience travelling overseas was by going to Norway, it holds a special place in my heart. The city I went to in Norway is a part of the state of Buskerud, a place named Drammen. We visited this city in the month of April in 2016 with my 8 friends and 2 teachers as a part of the Erasmus+ program at the high school I studied at. With us, so alongside Turkey, there was going to be participants from Norway, Germany, Finland and Poland in this program. We were going to stay in a campground surrounded by trees and other spectacular natural beauties next to a lake. This area was allocated to us. As the time of departure got closer, I got more and more excited and anxious. What was I going to do? How was the passport control at the airport going to go? What was Norway like? Finally, the day we depart came. We met up at the bus terminal in the morning. After I said goodbye to my family, I got on the bus with my friends and we were on our way to Istanbul. The bus ride that was going to last approximately 12 hours had begun. At the layovers, we grabbed a couple of bites with my friends and got back on the bus. After a long and enjoyable journey, we finally reached Esenler bus terminal. Our next stop after the bus terminal was Atatürk Airport. We had to go there with the metrobüs and we had our heavy suitcases with us. By barely holding on and sometimes falling on each other, we reached the airport in some way or another. Finally the exciting moments were getting closer. After passing Check-in, baggage claim and passport control, we got on the plane belonging to THY. This wasn't my first trip with a plane, and despite commuting with a plane many times before, I got excited like it was my first time getting on one, and this time my emotions were utterly different. After a shaky take-off, we found ourselves creeping through the clouds. Everything looked picturesque. At the same time, I was scanning the map on the screen to understand where we were.

Norveç'e yaklaştığımız an, mutluluktan uçacak gibi olmuşum. Hemen fotoğraf makinemi elime aldım ve o muhteşem görüntüleri yakalamaya çalıştım. Ve işte sonunda varmıştık, Oslo Havaalanı'ndaydık. Buranın tasarımına bayılmışım. Ahşap malzeme kullanılmıştı ve bu, havaalanına oldukça otantik ve özgün bir hava katmıştı. Attığım her adımda kalbim daha hızlı çarpıyor, heyecanım daha da artıyordu. Ve nihayet, en merak ettiğim an olan pasaport kontrolü için sıraya girmiştik. Gişe kabininde sarışın, bıyıklı ve yaşlı bir adam duruyordu. Oldukça ciddi ve birazda asabi görünüyordu. Aklıma türlü senaryolar geliyor, bir soru sorar da cevap veremezsem diye endişeleniyordum. Sıra bana geldiğinde bir fotoğrafıma bir de bana baktı, adeta ben olduğumu onaylamaya çalışıyor gibiydi. Acaba sorun mu çıkacak diye düşünürken, işlem bitti ve sorunsuzca geçmeyi başardım. Neticede, aslında bunun düşündüğüm kadar endişe edecek ve kuruntu yapacak bir durum olmadığını anladım. İlerlediğimiz andan itibaren, etrafımızda ne kadar Türk varsa hepsini bir bakışta anlamıştım. Her ne kadar bu hissi tam olarak ifade edemiyor olsamda, sanırım bir şekilde kanınız çekiyor ve en ufak bir hareketinden o kişinin Türk olduğunu anlayabiliyorsunuz. Sonuç olarak, bizimle ilgilenilecek olan proje sorumluları ile havaalanında bir araya geldik ve Drammen'e gitmek üzere otobüsü beklemek için kapıya doğru ilerledik.

Otobüsler büyük ve konforlu, aynı zamanda bana çok sevimli gelmişti. Bindiğimizde bize Norveç'teki her otobüste wifi hizmeti bulunduğunu söylemişlerdi, buna çok şaşırmıştık ve çok da hoşumuza gitmişti. Yolculuktan sonra konaklayacağımız yere gelmiştik. Nisan ayı olmasına rağmen, kutuplara yakın konumda olduğumuzdan dolayı hava oldukça soğuktü fakat tam anlamıyla bayılmışım! Adeta nefes aldığımı hissettim çünkü o kadar güzel ve o kadar doğaldı ki, böyle hissetmemek mümkün değildi. Kapının girişinde bahsettiğim ülkelerden gelen arkadaşlar vardı, hepsiyle tek tek tanıştık. Odalarımıza doğru ilerledik. Odalar en fazla iki kişilik ve ranzalıydı. Ben hep ranzanın üst tarafını daha çok sevdiğim için, hemen orayı kapıverdim. Odanın kapısının üstünde isimlerimiz ve geldiğimiz ülkenin yazılı olduğu bir kâğıt bulunuyordu. Kendi adımlı burada görmek beni çok mutlu etmişti. Burada proje kapsamında belirlenmiş olan her güne özel bir program vardı. Birbirimizle daha iyi kaynaşmak, kültür alışverişi yapmak ve yabancı dilimizi geliştirmek adına çeşitli oyunlar düzenlenmişti. Bu oyunlar çok eğlenceli, komik aynı zamanda da verimli oyunlardı. Sabah, öğle ve akşam olmak üzere her gün için farklı bir yemek programı vardı. Açıkça söylemek gerekirse ben buradaki yemekleri çok beğenmedim çünkü insan gittiği yerde bile ister istemez kendi ülkesindeki yemekleri, kendi damak tadını arıyor. Bu yüzden, neredeyse her sabah mısır gevreği ya da bol bol reçel ekmek yiyordum. Çünkü domatesin bile tadı bir garipti. Akşam yemekleri için de hemen hemen aynı şey geçerliydi, fakat tabii ki balık dışında. Balığın tadına gerçekten bayılmışım. Bahsettiğim sebeplerden dolayı, burada geçirdiğim süre zarfında yaklaşık olarak 3 kilo vermişim.

When we got closer to Norway, I felt euphoric. I quickly grabbed my camera and tried to snap photos of the gorgeous view. We finally arrived at Oslo Airport. I loved the design here. Wooden material was used and this gave the airport quite an authentic and distinctive look. Every step I took got me more excited and made my heart race faster. At long last we got in the line that made me most anxious, passport control. At the window sat a blonde, old and moustached man. He looked fairly irritable and serious. Various scenarios were popping up in my head, I was getting worried that he'll ask a question and I couldn't answer. When it was my turn he looked at the photo and at me, probably trying to confirm that it was me. Just when I thought there was going to be a problem, the procedure was done and I passed without any problems. Eventually I understood that this situation wasn't one to feel anxious or fearful about. From this moment on, I knew whoever was Turkish around us with a single glance. Even if I can't fully explain what this feeling is, I think we gravitate towards each other and understand who is Turkish from their behaviour. In conclusion, we got together with our project officers in the airport and moved towards the doors in order to wait for the bus that takes us to Drammen.

The buses were big and cosy, at the same time they felt appealing to me. When we got on, they told us that Wi-Fi can be found in every bus in Norway which shocked and pleased us. After the trip we came to where we were going to stay. Despite it being April, since we were close to the poles, the air was rather chilly but I completely loved it. So to speak, I felt myself breathe since it was so beautiful and natural that it was impossible not to feel this way. At the entrance I got acquainted with the people from the countries I mentioned earlier. We proceeded to our rooms. The rooms were for two people and had bunk beds. Since I always liked the top bunk, I quickly took my place on it. On the door to our room, there was a piece of paper which had our names and the countries we came from. Seeing my name on that piece of paper made me really happy. On the piece of paper there was a unique schedule for the activities included in the program. Various games were organized for us in order to get to know each other better and improve our foreign language skills. These games were both fun and funny whilst at the same time being fruitful. For breakfast, lunch and dinner, there was a different menu for each day. To put it bluntly, I didn't enjoy the food that much because even when a person is overseas, they search for their own country's cuisine and taste. As a result of this, almost every morning I ate cereal or bread with an abundant amount of jam spread over it. Even a tomato's taste was weird. At dinner, almost the same things applied but of course, unless fish was served. I absolutely loved the taste of the fish here. As a consequence of the reasons I mentioned, I lost almost 3 kilograms in the time I spent there.

Neyse ki annem bana gitmeden poğaç ve börek hazırlamıştı, doymadığım zamanlarda odamda onları yiyordum. Burada toplam 10 gün kaldık ve 9 gün boyunca kamp alanı içinde aktiviteler yaptık. Geri kalan bir günde ise Drammen'e, şehir merkezine giderek orada gezdik. Drammen'da marketlere girdik, alışveriş yaptık, hediyelik eşyalar aldık. Kasada alışveriş yaparken hissettiğim o farklı duyguyu hiç unutmam. Daha sonra, dünyanın sayılı yüksek atlama noktalarından biri olan Vikersundbakken adlı yere gittik. Burası gerçekten çok yüksek aynı zamanda da biraz korkutucuydu fakat zirve gerçekten görülmeye değerdi. Arada mola vererek bütün basamakları çıkmayı başardık ve sonuç gerçekten çok tatmin ediciydi. Sanki bütün şehir ayaklarımızın altında gibiydi.

İlerleyen günlerde herkes kendi kültürüne ait geleneksel değerlerini paylaştı, kendi ülkelerini tanıttı. Birbirimizin geleneksel yemeklerini tattık. Ve yine üzülerek söylüyorum ki, ben yine diğer kültürlerin yemeklerinin tadını pek beğenemedim. Sonrasında ise bize ev sahipliği yapan Norveçli arkadaşlarımız kendi okullarını gezdirdi ve eğitim sistemleri hakkında biraz bilgi sahibi olduk. Mekanik ve teknik işleri çok seven arkadaşlarım, bu alanlardaki okullara gidiyor ve çok güzel işler çıkarıyorlardı. Sanat okullarına giden arkadaşlarım da çok güzel işler yapıyorlardı, çok beceriklilerdi.

İşte benim 10 gün boyunca hissettiğim duygu, düşünce ve izlenimler bu şekildeydi. Bu 10 gün bana çok güzel şeyler kattı. Hayatımda, dönüp baktığımda iyi ki dediğim en önemli şeylerden birisi işte bu Norveç seyahatim. Ama şunu da eklemem gerekiyor ki, insanın kendi ülkesi gibisi gerçekten yok. Her ne olursa olsun ülkem, insanlarını ve Türk mutfağını çok özlemiştim.

Dönüş için uçağa bindiğimizde Norveç'ten ayrıldığımdan dolayı içim birazcık buruk olsa da beni bir mutluluk sarmıştı çünkü hasret bitiyordu! Eve vardığım anda ise annemin hazırlamış olduğu nefis kahvaltıda kendimi kaybetmişim. Kısaca söylemek gerekirse, Norveç'i herkese tüm içtenliğimle tavsiye ediyorum ve kesinlikle gitmenizi öneriyorum!

Thankfully, my mom packed me buns and other pastries before I went which I nibbled on in my room when I was hungry. In total, we stayed here for 10 days and for 9 days we took apart in activities in the camp grounds. For the remaining day, we went downtown to Drammen and visited the markets, shopped and bought some souvenirs. I'll never forget the feeling I had when I was at the counter. Afterwards, we went to a place named Vikersundbakken which was one of the highest jumping spots in the world. This place was definitely high up and at the same time a little frightening but it was all worth it to reach the peak. After occasionally resting, we finally reached the finish line which was extremely satisfying. It felt like the whole city was beneath our feet.

In the following days, everyone introduced their country and shared its traditions. We told each other our traditional cuisine and I hate to say it again but yet again I didn't like the other culture's tastes in food. Later on our Norwegian host buddies took us on a tour of their schools and gave us some brief information on their education system. My friends who liked technical and mechanical works went to the schools in this area and brought about great works. My friends who went to art schools also made great works and were very skilful at what they did.

So these were my feelings, thoughts and observations in the 10 days I stayed there. These 10 days definitely added something to me. If I look back on my life and on the things that I can say 'thankfully I did that', my trip to Norway would be one of them. However, I have to also add that there is nothing like a person's own country. No matter what, I missed my own country, its people and Turkish cuisine.

When I got on the plane to return home, since I was leaving Norway I felt a little heavyhearted. However, despite this a sense of happiness overwhelmed me because it was finally over! When I arrived home, I got lost in the spectacular breakfast that my mom prepared. If I were to summarise, with all my heart I recommend visiting Norway.

Küçük Bir Kızın Gözünden Amerika
Yazarlar: Mina Doruk, Gizem Demir
Türkçe Editör: Beyza Akyel
Çeviri: Zeynep Şahin

United States from the Eyes of a Little Girl
Authors: Mina Doruk, Gizem Demir
Turkish Editor: Beyza Akyel
Translator: Zeynep Şahin



KÜÇÜK BİR KIZIN GÖZÜNDEN AMERİKA

İlk yurt dışı deneyimim on bir yaşındayken Amerika'ya yaptığım yolculuktu. O zamanlar küçüktüm tabii ama ben kendimi büyümüş hissediyordum. Sonuçta Amerika'ya gidiyordum, öyle değil mi? Yeni yerler görecektim, yeni bir ülkede yaşayacak olma fikri bana çok havalı geliyordu. Fakat on iki saat süren uçak yolculuğu ve sonrasında hissettiğim delicesine yorgunluk, bu fikrin kısa sürede uçup gitmesi için yeterliydi.

Kısa bir süre bir aile dostumuzun evinde misafir olduktan sonra, babamın biz Türkiye'deyken kiraladığı eve yerleştik. Gideceğim okul evimizin iki sokak arkasındaydı. Dış görünüşü o kadar güzeldi ki, sanki kraliyet ailesine aitmiş gibi duruyordu. Yaşadığım yerdeki pembe ya da açık mavi boyalı okullardan çok daha farklıydı. Çevresinde upuzun ağaçlar vardı ve ağaçların etrafı oradan oraya atlayan sincaplarla doluydu. Yeni arkadaşlar edineceğim ve öğretmenimle tanışacağım için çok heyecanlıydım. O zamanlar tembelliğim yüzünden İngilizcem çok iyi olmadığından, uzunca bir süre "Tuvalete gidebilir miyim?" cümlesiyle idare ettim.

İlk üç ayım, oldukça sıkıcı ve asosyal bir şekilde geçti. Derslere katılmıyor, anlatılanları da pek anlamıyordum. Bir süre sonra içinde siyasilerin, İspanyolların ve çeşitli milletlerden pek çok farklı insanın bulunduğu sınıfta arkadaş edindim ve derslerimi anlamaya başladım. Okul artık eskisi kadar sıkıcı değildi. Öğle aralarında, evden getirdiğim yemeğimi yiyordum çünkü damak tatları bizimkinden çok farklıydı. Arada bir çıkan pizzalar hariç hiçbiri bana göre değildi. Müzik derslerinden ayrı bir keyif alıyordum. Öğretmenimiz piyano çalarken biz de şarkı söyler, ritim tutardık. Beden derslerinde önce biraz ısınır sonra Amerikan futbolu, basketbol tarzı oyunlar oynardık. Aslında, bu oyunlar çok sıkıcıydı ama tek istediğimiz dokuz saat boyunca teneffüse bile çıkmadan oturduğumuz o sıralardan kalkmaktı. En azından bu benim için böyleydi. Okul hayatımın en eğlenceli kısmı ise özel günlerde öğretmenimizin getirdiği çeşit çeşit cup cakeleri denemektir.

UNITED STATES FROM THE EYES OF A LITTLE GIRL

My first going abroad experience was the trip I made to the United States. I was little that time of course, but I felt like a grown up one. I was going to travel to the United States after all, right? The idea of living in a new country and exploring new sights was so exciting that time, the 12 hour trip and the following exhaustion I felt, were enough for these ideas to fade away quickly.

We stayed at our family's friends' house for a while then we moved to the house my father rented. The school I will be going was two streets away from our house. The school looked so good that I thought it belonged to a royal family. It was very different from the blue or pink painted schools from the place I've lived before. It was surrounded by tall trees with squirrels jumping between. I was so excited to meet with my new teacher and new friends. At that time, my English was not so good, for a long time I could only ask "Can I go to the toilet?"

My first 3 months were actually boring and I was not so social. I wasn't participating in the class and couldn't understand the lectures. After sometime I made friends in my class. There were Spanish, African and students with different national identities. School was not so boring after all. At the day breaks, I've eaten the food I bring from home, because their food was very different from ours, except pizza which came out once in a while. I especially enjoyed the music classes. While our teacher played songs on piano, we clapped and kept the rhythm. In physical education classes, we'd warm up first, then play American football or basketball. Actually these games were pretty boring but the only thing we wanted was to get up from those seats we've been sitting on for 9 hours. At least this was the case for me. The most entertaining part of my education life was to try different kinds of cupcakes our teacher brought on the special days.

Cadılar Bayramı'nda herkes farklı farklı kostümler giymişti. Ben ise tabii ki cadı kılığına girmeyi tercih etmiştim. Yeni yıl kutlamalarında herkese küçük baston şekerlerden dağıtmıştı, yüz taneden fazla yediğime yemin edebilirim.

Vakit bulabildiğimiz her an, ailemle birlikte yeni yerler keşfetmeye çıkardık. Times Meydanı, National Museum... Times Meydanı'ndaki atmosfer o kadar farklıydı ki... Kimi bir köşede kimselere aldırmadan dans ediyor, kimisi de değişik pozlar vererek fotoğraf çektiyordu. Delicesine kalabalığıyla, birbirinden oldukça farklı insanları ve göz alıcı ışıklarıyla Times Meydanı'ndaki geçirdiğim vakitler benim için unutulmayacak anılarla dolu.

Amerika'daki ulaşım araçları çok eskiydi. Metro sanki yüz yıl önceden kalmış gibiydi. İlgimi çeken bir başka şey ise neredeyse her şeyin porsiyonunun, şeklinin büyük olmasıydı. Restoranda siparişini verdiğiniz yemekten arabalara kadar her şey devasaydı. Manhattan'da gezerken gökdelenlerin büyüklüğünden, çevremdeki dükkânlardan ve etrafımda akıp giden insan selinden dolayı nereye bakacağımı şaşırırdım.

New York'ta kış çok soğuk olurdu. Bazı günler kar yoğunluğu yüzünden, bir gün önceden hava durumu dikkate alınarak okullar tatil edilirdi. Belime kadar kara battığım günleri hatırlıyorum. Herkes sabah erken saatlerde kalkıp evinin önündeki karı temizlerdi çünkü eğer birileri senin kapının önünde kayıp düşerse, bundan sen sorumlu olurdun. Komşuluk ilişkilerinin sıkı olduğunu söyleyemem ama insanlar arasında bir çeşit güven vardı, belki de bu sadece bizim semtimize özgüydü. Mesela arabanın kapısını açık bırakıp gitsen ve bir gün boyunca böyle kalsa, hiçbir şey olmazdı. Bir gün öyle bir rüzgâr çıkmıştı ki arka sokaktaki ağaç devrilmişti. Bu yüzden bir hafta elektriksiz kalmıştık. Marketlerde belli bir tertip düzen yoktu. İnanmayacaksınız ama temizlik malzemeleri bulunan bölümde, süte bile denk gelebilirdiniz. Her şey gerçekten karmakarışıktı.

Yazın Miami'ye Disney Land'a gitmiştik. Oradaki oyuncaıkları gördükten sonra, insan buradakilere lunapark diyemiyor. Öyle devasa bir yerdi ki içeride ulaşım için özel olarak metro ve otobüsler vardı. Sanki farklı bir şehir gibiydi, bir eğlence şehri... Tüm haftanı oraya ayırsan bile her tarafı gezemezdin. Günün sonunda kendimi yorgunluktan nasıl yatağa attığımı dahi hatırlamıyorum. Hayatımın en eğlenceli bir haftasıydı diyebilirim. Miami'deki en ilginç şey ise otelimizin önündeki gölde timsahları beslemeyiniz yazısı olmasıydı.

Amerika'da dopdolu bir yıl geçirdim. Çok güzel anılar biriktirdim fakat o zamanlar küçük olduğumdan dolayı her şeyi tam olarak hatırlayamıyorum. Umarım tekrar gidebilme şansım olur ve daha önce ziyaret ettiğim yerleri tekrar gezip öğretmenlerim ve arkadaşlarımla görüşebilirim.

At the halloween everyone wore different costumes. I choosed to disguise myself as a witch of course. During the new year's celebration, they gave everyone small cane sugars, I swear I've eaten more than 100 of them.

Whenever we got the chance, me and my family went out to discover new places. Times Square, National Museum... The atmosphere at the Times Square was so different... Some people dancing in a corner, some people giving different kinds of poses for their photograph. With it's incredible crowd and different sorts of people in it, the times i spent at The Times Square was filled with unforgettable memories.

The transport vehicles were old at the States. Subway looked like it was at least 100 years old. The other thing that caught my attention was the portion of everything being bigger than usual. From the food you gave orders in a restaurant to the cars on the streets, everything was bigger. I didn't know where to look because of the surrounding skyscrapers, shops and people while I was walking around Manhattan.

In New York winters were so cold. Some days, because of the heavy snow, school got canceled. I remember the days, being sunk in snow until my belly. Everyone would get up early to clean the snow before their house, because if someone falls while crossing your doorstep then it is your fault. I cannot say that the relationship between neighbours were so close but there was a bond of trust between people, maybe this could be said only about our town. For example if you leave the doors of your car unlocked, it would stay that way for a day and nothing would happen. One day a heavy storm took place and some trees at the back street were torn apart. Because of that we didn't have electricity at our home for one week. There was no order at the markets. At the section of cleaning equipment you can easily find milk. Everything, all mixed up.

At the summer we went to the Disney Land in Miami. Upon seeing the devices there, one cannot call the entertainment parks here an amusement park. It was such a huge place that it had its own subway stations and busses for transportation. It was like a different city, an entertainment city... Even a week for that place would not be enough to see it all. I don't remember how I found my bed at the end of that day. I can say that it was the most enjoyable week of my life. The most interesting thing in Miami was the label saying 'don't feed the crocodiles' at the lake in front of our hotel.

I've spent a good year in United States. I've collected great memories but I was little so I don't remember every detail. I hope to get a chance to visit again; to see the places I've been and meet my former teachers and my friends.

Kanada - Seyahat Notları

Yazarlar: Baturalp Odabaş, M. Buğra Büyükkayaer
Türkçe Editör: Mine Öztürk
Çeviri: Mert Tuncer



KANADA - SEYAHAT NOTLARI

Aslında Kanada hayatımdaki ilk yurtdışı tecrübem değildi ama diğer yolculuğumun aksine Kanada yolculuğu daha uzundu. Elbette bahsedeceklerim sadece yolculuğumdan ibaret değil . Kanada'yı ve özellikle Quebec eyaletinde bulunan Montreal'i tercih etmemin en büyük sebepleri insanların hoşgörülü olması ve daha da önemlisi Montreal'de insanların hem İngilizce hem de Fransızca konuşuyor olmalarıydı. Bir dili öğrenmenin en iyi yolunun o dili yaşamak olduğunu düşünerek, ailemin de desteğiyle altı haftalığına Kanada'ya gitmeye karar verdim. Daha önce evimden hiç bu kadar uzun süre uzakta kalmamıştım ama yeni yerleri keşfetme ve öğrenmeye çalıştığım dilleri geliştirme isteğiyle Kanada'ya tek başıma gidecek cesareti kendimde buldum. Ayrıca gideceğim ülkede İngilizce konuşuluyor olması beni rahatlatan en büyük etkendi. Kanada'ya gitmeye kesin karar verdikten sonra sıra vize için gerekli evrakları toplamaya geldi. Bütün gerekli evrakları olabildiğince kısa sürede bir araya getirdikten bir hafta sonra vizem çıktı ve artık Kanada'ya olan yolculuğumun önünde hiçbir engel kalmadı.

Sonunda yolculuk günü gelmişti. Sabah erken saatlerde annem ve babamla havaalanına gittim. Pasaport kontrolüne girmeden önce vedalaştık ve artık o dakikadan sonra tamamen yalnızdım. Yaklaşık bir saat bekledikten sonra sonunda uçağa bindim ve toplamda aktarmalarla beraber on dokuz saat süren bir yolculuğun ardından Montreal'e vardım. Havaalanından dışarı çıkar çıkmaz bir taksi tuttum ve kalacağım yurda doğru yola çıktım. Oradaki ilk akşam odama girdiğimde çok yorgundum ve ertesi sabah saat sekizde dersim olduğu için hemen uyudum. Henüz ilk günüm olduğu için okulun olduğu yeri bulmakta biraz zorlandım ama birinci haftanın sonunda çevreyi iyiden iyiye, kendi kendime gezecek kadar öğrenmeye başladım.

Canada - Traveling Notes

Authors: Baturalp Odabaş, M. Buğra Büyükkayaer
Turkish Editor: Mine Öztürk
Translator: Mert Tuncer



CANADA - TRAVELING NOTES

Actually, Canada was not my first overseas experience but unlike my other trip, my journey to Canada was much longer. Certainly, the things I will be talking about is just not about my trip. The reason for choosing Canada, and especially Montreal in Quebec, is that people are nice and more importantly, people in Montreal speak both English and French. I decided to go to Canada for six weeks with the support of my parents, considering that the best way to learn a language was to live that language. I have never been away from my house for such a long time before, but I have found the courage to go to Canada alone with the desire to improve the languages that I am studying and discover new places. Besides, since the English language was spoken in the country that I was traveling, was a big influence that made me very comfortable.

After making the final decision to go to Canada, it was time to collect the necessary documents for the visa. As I gathered all the necessary documents as soon as possible, a week later I finally got my visa and there was no obstacle for my trip to Canada. It was finally the time for departure. Early in the morning I went to the airport with my parents. I said good-bye before I entered the passport control and I was completely alone after the good-bye. After waiting about an hour, I took my seat in the plane and I arrived to Montreal in 19 hours. As soon as I left the airport, I took a cab to go to my dorm. I was really tired on the first evening and since I had my lesson 8 o'clock in the morning I slept right away. I had a trouble to find the school's location since it was my first day but at the end of the first week, I was able to travel all by myself.

Norveç'e yaklaştığımız an, mutluluktan uçacak gibi olmuşum. Hemen fotoğraf makinemi elime aldım ve o muhteşem görüntüleri yakalamaya çalıştım. Ve işte sonunda varmıştık, Oslo Havaalanı'ndaydık. Buranın tasarımına bayılmıştım. Ahşap malzeme kullanılmıştı ve bu, havaalanına oldukça otantik ve özgün bir hava katmıştı. Attığım her adımda kalbim daha hızlı çarpıyor, heyecanım daha da artıyordu. Ve nihayet, en merak ettiğim an olan pasaport kontrolü için sıraya girmiştik. Gişe kabininde sarışın, bıyıklı ve yaşlı bir adam duruyordu. Oldukça ciddi ve birazda asabi görünüyordu. Aklıma türlü senaryolar geliyor, bir soru sorar da cevap veremezsem diye endişeleniyordum. Sıra bana geldiğinde bir fotoğrafıma bir de bana baktı, adeta ben olduğumu onaylamaya çalışıyor gibiydi. Acaba sorun mu çıkacak diye düşünürken, işlem bitti ve sorunsuzca geçmeyi başardım. Neticede, aslında bunun düşündüğüm kadar endişe edecek ve kuruntu yapacak bir durum olmadığını anladım. İlerlediğimiz andan itibaren, etrafımızda ne kadar Türk varsa hepsini bir bakışta anlamıştım. Her ne kadar bu hissi tam olarak ifade edemiyor olsamda, sanırım bir şekilde kanınız çekiyor ve en ufak bir hareketinden o kişinin Türk olduğunu anlayabiliyorsunuz. Sonuç olarak, bizimle ilgilenenler olan proje sorumluları ile havaalanında bir araya geldik ve Drammen'e gitmek üzere otobüsü beklemek için kapıya doğru ilerledik.

Otobüsler büyük ve konforlu, aynı zamanda bana çok sevimli gelmişti. Bindiğimizde bize Norveç'teki her otobüste wifi hizmeti bulunduğunu söylemişlerdi, buna çok şaşırmıştık ve çok da hoşumuza gitmişti. Yolculuktan sonra konaklayacağımız yere gelmiştik. Nisan ayı olmasına rağmen, kutuplara yakın konumda olduğumuzdan dolayı hava oldukça soğuktu fakat tam anlamıyla bayılmıştım! Adeta nefes aldığımı hissettim çünkü o kadar güzel ve o kadar doğaldı ki, böyle hissetmemek mümkün değildi. Kapının girişinde bahsettiğim ülkelerden gelen arkadaşlar vardı, hepsiyle tek tek tanıştık. Odalarımıza doğru ilerledik. Odalar en fazla iki kişilik ve ranzalıydı. Ben hep ranzanın üst tarafını daha çok sevdiğim için, hemen orayı kapıverdim. Odanın kapısının üstünde isimlerimiz ve geldiğimiz ülkenin yazılı olduğu bir kâğıt bulunuyordu. Kendi adımlarını burada görmek beni çok mutlu etmişti. Burada proje kapsamında belirlenmiş olan her güne özel bir program vardı. Birbirimizle daha iyi kaynaşmak, kültür alışverişi yapmak ve yabancı dilimizi geliştirmek adına çeşitli oyunlar düzenlenmişti. Bu oyunlar çok eğlenceli, komik aynı zamanda da verimli oyunlardı. Sabah, öğle ve akşam olmak üzere her gün için farklı bir yemek programı vardı. Açıkça söylemek gerekirse ben buradaki yemekleri çok beğenmedim çünkü insan gittiği yerde bile ister istemez kendi ülkesindeki yemekleri, kendi damak tadını arıyor. Bu yüzden, neredeyse her sabah mısır gevreği ya da bol bol reçel ekmek yiyordum. Çünkü domatesin bile tadı bir garipti. Akşam yemekleri için de hemen hemen aynı şey geçerliydi, fakat tabii ki balık dışında. Balığın tadına gerçekten bayılmıştım. Bahsettiğim sebeplerden dolayı, burada geçirdiğim süre zarfında yaklaşık olarak 3 kilo vermiştim.

When we got closer to Norway, I felt euphoric. I quickly grabbed my camera and tried to snap photos of the gorgeous view. We finally arrived at Oslo Airport. I loved the design here. Wooden material was used and this gave the airport quite an authentic and distinctive look. Every step I took got me more excited and made my heart race faster. At long last we got in the line that made me most anxious, passport control. At the window sat a blonde, old and moustached man. He looked fairly irritable and serious. Various scenarios were popping up in my head, I was getting worried that he'll ask a question and I couldn't answer. When it was my turn he looked at the photo and at me, probably trying to confirm that it was me. Just when I thought there was going to be a problem, the procedure was done and I passed without any problems. Eventually I understood that this situation wasn't one to feel anxious or fearful about. From this moment on, I knew whoever was Turkish around us with a single glance. Even if I can't fully explain what this feeling is, I think we gravitate towards each other and understand who is Turkish from their behaviour. In conclusion, we got together with our project officers in the airport and moved towards the doors in order to wait for the bus that takes us to Drammen.

The buses were big and cosy, at the same time they felt appealing to me. When we got on, they told us that Wi-Fi can be found in every bus in Norway which shocked and pleased us. After the trip we came to where we were going to stay. Despite it being April, since we were close to the poles, the air was rather chilly but I completely loved it. So to speak, I felt myself breathe since it was so beautiful and natural that it was impossible not to feel this way. At the entrance I got acquainted with the people from the countries I mentioned earlier. We proceeded to our rooms. The rooms were for two people and had bunk beds. Since I always liked the top bunk, I quickly took my place on it. On the door to our room, there was a piece of paper which had our names and the countries we came from. Seeing my name on that piece of paper made me really happy. On the piece of paper there was a unique schedule for the activities included in the program. Various games were organized for us in order to get to know each other better and improve our foreign language skills. These games were both fun and funny whilst at the same time being fruitful. For breakfast, lunch and dinner, there was a different menu for each day. To put it bluntly, I didn't enjoy the food that much because even when a person is overseas, they search for their own country's cuisine and taste. As a result of this, almost every morning I ate cereal or bread with an abundant amount of jam spread over it. Even a tomato's taste was weird. At dinner, almost the same things applied but of course, unless fish was served. I absolutely loved the taste of the fish here. As a consequence of the reasons I mentioned, I lost almost 3 kilograms in the time I spent there.

Kanada'da gezilecek ve görülecek yerlere gelirsek, aslına bakarsanız Avrupa'ya kıyasla görebileceğiniz çok az tarihi yer var ama yine de yurtdışında ve farklı bir ülkede olmanın verdiği merak duygusu ve yaşattığı heyecan ile her yeri görmek istiyorsunuz. Bu yüzden gittiğim dil okulunun düzenlediği gezilerin ve diğer etkinliklerin neredeyse hepsine katılıp diğer şehirleri ve önemli yerleri ziyaret ettim. Gördüğüm şehirler arasında en çok ilgimi çeken ve beğendiğim şehir Toronto'ydu ama önce Toronto'ya giderken yol üstünde mola verdiğim bir yerden bahsetmek istiyorum. "Thousand Islands" adındaki bu bölge, adından da anlaşılacağı gibi irili ufaklı tam bin sekiz yüz altmış dört tane adadan oluşuyor. Bu adaların bir kısmında ABD bayrağı görebileceğiniz gibi, Kanada'ya ait kısmında Kanada bayrağı görmek mümkün. Adaların çoğunun karayla bağlantısı yok bundan dolayı adalarda yaşayan insanlar ulaşımını tekneyle sağlıyorlar. Kısa bir molanın ardından benim de Toronto'da görmeyi en çok istediğim iki yerden biri olan Niagara Şelaleleri'ne vardım. Şelalelere beş dakika mesafedeki otele yerleştikten sonra tekne turu için grupta beraber yürümeye başladım. Daha ilk dakikalarda gördüğüm manzara çok etkileyiciydi. Tekneyle şelalelerin içine girdikçe, girişte verilen yağmurluğa rağmen sırsılıklam oluyorsunuz. Akşam olduğunda şelaleleri renkli ışıklar altında tekrar gördükten ve çevredeki mağazaları gezdikten sonra sabah Toronto şehir merkezine doğru yola çıktım. Şehir merkezine geldiğinizde ilk anda kendinizi ABD'de bir şehirdeymiş gibi hissetmeniz mümkün çünkü burası Montreal ve Quebec Şehrine kıyasla neredeyse hiç tarihi bina bulunmayan, yüksek binalar görebileceğiniz modern bir şehir. Toronto'da ilk durağım, Kanada'da ki en yüksek bina olan ve aynı zamanda dünya üzerinde ki en yüksek binalardan biri olan beş yüz elli üç metre yüksekliğindeki CN Tower oldu. CN Tower'ın tepesinden neredeyse tüm Toronto'yu görmek mümkün. Burası Toronto'da en çok merak ettiğim ikinci yerdi bu yüzden fazladan vakit geçirip birkaç fotoğraf çektim. Sonrasında verilen serbest zamanda oldukça büyük olan ve her türden, ucuz ürünler bulabileceğiniz Çin mahallesine gittim. Yine biraz fotoğraf çekip, etrafı gezdikten sonra Montreal'e dönmek üzere otobüse bindim. Yaklaşık yedi saat süren otobüs yolculuğunun ardından kaldığım yere döndüm.



There are very few historical places you can see compared to Europe in Canada but you still want to see everywhere with the curiosity and excitement of being abroad and in a different country. So I participated in almost all of the trips and other activities organized by the language school that I went to and visited other cities and important places. Toronto was one of the cities that I liked so much but I would like to talk about a break when I was on my way to Toronto. This place is called "Thousand Islands", and it consists of one thousand eight hundred and sixty-four names islands which are tiny and small. You can see the US flag in some of these islands, as well as the Canadian flag in the Canadian part. Most of the islands have no connection to the land, so people living in the islands are traveling by boats. After a short break, I arrived to the Niagara Falls, one of the two places I wanted to see most in Toronto. I packed my stuff to the hotel where the waterfalls are 5 minutes away from the hotel and then started walking with the group for the boat tour. The first sight I saw in the first minutes was very impressive. As you enter the waterfalls with the boat, you get soaked in spite of the raincoats that are given at the entrance. In the evening when I saw the waterfalls under the colorful lights again, and after visiting the shops on the road, I headed towards Toronto city center in the morning. When you come to the city center, it is possible to feel as if you are in the USA because it is a modern city where you can see high buildings without any historical buildings compared to Montreal and Quebec City. My first stop in Toronto was CN Tower, Canada's tallest building, at the same time, one of the highest buildings on earth, at a height of five hundred and fifty-three meters. It is possible to see almost all of Toronto from the top of the CN Tower. This was the second place I that was curious about in Toronto, so I spent extra time and took a few pictures. Later on I went to the Chinese market, which is quite large and you can find cheap products of all kinds on our spare time. I took some photos and walked around and then went to the bus to return to Montreal. After spending my 7 hours on the bus, I arrived to my destination. One of the other cities I saw in Canada was the city of Quebec, the capital of the province of Quebec. Before arriving to Montmorency Falls, although it was not big as the Niagara Falls yet it was quite impressive, I set off once more after taking a short break here. I could say that Quebec was somewhat smaller than other cities that I saw and due to its architecture of the buildings it looked very alike compared to European cities. Here, after visiting the historic district of the city called "Old Quebec" and on the UNESCO World Heritage List, it was time to see the three hundred years old "Quebec Castle". The Quebec Castle is designed in the form of a star, and it is really beautiful also it is possible to see almost the whole city from the castle. I then walked to the Frontenac Castle which was the place for my trip. This is a historical building used as a hotel right now and I must say that it was one of the most magnificent buildings that I have ever seen in my life. Finally, I returned to the bus to go back to Montreal.

Quebec şehrinde geçirdiğim günün ardından, sıra oradaki son şehir dışı yolculuğum olan Ottawa gezisine gelmişti. Ottawa, Ontario eyaletinde bulunan şehirlere bir tanesi ve aynı zamanda Kanada'nın başkenti. Ayrıca bu şehir de yine Toronto gibi modern bir şehir ve Kanada'nın en büyük şehirlerinden bir tanesi. Ottawa'ya vardığımız zaman ilk ziyaret ettiğim yer parlamento binası oldu. Verilen serbest zamanda bu binanın önünde birkaç fotoğraf çektikten ve yakındaki sokaklarda dolaştıktan sonra otobüsle "Rideau Hall'a gittik. Burası 1867'den beri valiler tarafından kullanılan, çok büyük bir bahçenin içerisine inşa edilmiş, halka açık bir bina. Rideau Hall'ın içinde bulunduğu bahçenin en önemli özelliği, içerisinde çoğunluğu akça ağaç olmak üzere binlerce değişik türden ağacın bulunması. Bu ağaçların hepsi geçmişten günümüze Ottawa'yı ziyarete gelen ülke liderleri veya Birleşmiş Milletler, UNESCO gibi önemli uluslararası kuruluşların başkanları tarafından dikilen ağaçlar. Ağaçların altına yerleştirilen metal plakalarda ağacın türünü, ne zaman ve kimin tarafından dikildiğini gösteren yazılar görmeniz mümkün. Daha sonra Rideau Hall'ın neredeyse tam yanında olan Kanada Başbakanı Justin Trudeau'nun evinin önünden geçerek Ottawa gezisinin son kısmına doğru yola koyuldum. Görülecek son yer olan Kanada Tarihi Müzesi'ne giriş yaptım. Burada kısa bir bilgilendirme sonra verilen serbest zamanda tüm müzeyi dolaştım. Burası kısaca Kanada'da yaşayan yerlilerden günümüze kadar yaşanan gelişmelerin anlatıldığı ve bu dönemlere ait çeşitli eşyaların sergilendiği oldukça büyük bir müze. Müzenin tamamını yaklaşık bir saatte gezdikten sonra otobüse bindim ve yolda geçen dört saatin sonunda Montreal'e geri döndüm. Bir yolculuğun sonuna daha gelmiştim.

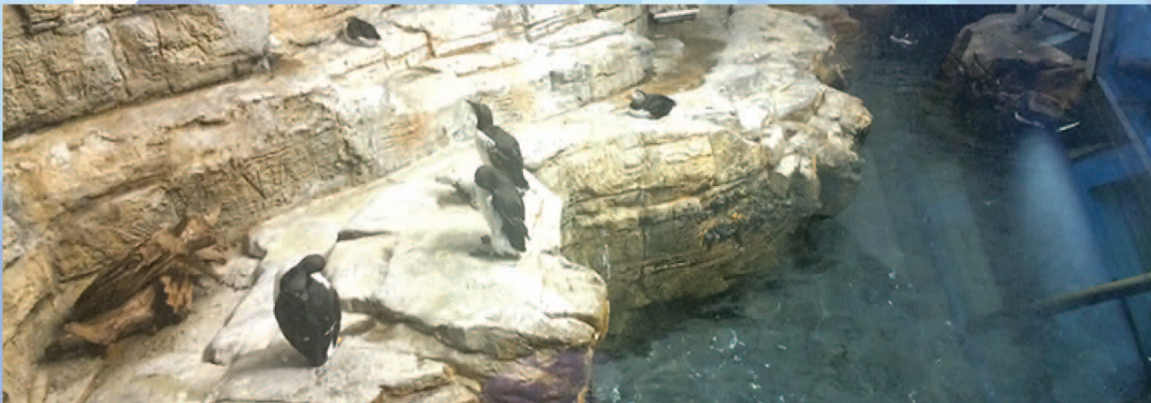
Yazımın son kısımlarında biraz da altı haftamın geçtiği Montreal'den bahsetmek isterim. Montreal, Quebec eyaletinde bulunan ve Fransızca'nın resmi dil olduğu, Toronto'dan sonra Kanada'nın ikinci en büyük şehri. Ayrıca Paris'in ardından dünyanın Fransızca konuşan en büyük ikinci şehridir. Montreal Toronto kadar olmasa da modern sayılabilecek bir şehir. Kaldığım yerin etrafında yüksek katlı modern binalar vardı fakat gittiğim okulun bulunduğu "Vieux Montréal" bölgesinde Quebec şehrindekilere benzer tarihi binalar vardı. Bu yüzden Montreal'e Avrupa ve ABD'nin karşımı bir şehir demek pek de yanlış olmaz sanırım. Ayrıca, bu yolculuk Kanada'nın kuruluşunun 150. yılı ve aynı zamanda Montreal'in 375. yılı olduğu için şanslıydım çünkü gittiğim her şehirde çeşitli etkinlikleri görme şansım oldu. Burada gezdiğim yerlere gelecek olursak, ilk gördüğüm yer "Montreal Biodome" oldu ve gördüğüm yerler arasında neredeyse en çok hoşuma giden yer burasıydı. Biodome, 1976 Yaz Olimpiyatları'na ev sahipliği yapan Montreal Olimpiyat Stadı'nın yanına yapılmış. Aslında buraya bir çeşit hayvanat bahçesi diyebiliriz çünkü içerisinde yağmur ormanlarından kutuplara, dünyanın çeşitli yerlerinden getirilen, yaşadıkları yerlerin bitki örtüsüne ve iklimine uygun alanlarda yaşayan hayvanları görüyorsunuz.

After the day I spent in Quebec, my last trip was to Ottawa. Ottawa is one of the cities in the province of Ontario and the capital of Canada at the same time. It is also a modern city like Toronto and one of the largest cities in Canada. When we first got to Ottawa, the first place I visited was the parliament building. We took a few photos in front of this building and walked around the streets nearby and then we went to the Rideau Hall by bus. This is a public building built in a very large garden used by the governors since 1867. The most important thing of the garden in Rideau Hall is the presence of thousands of different kinds of trees, most of which are maple trees. All of these trees are trees planted by past leaders of the country, or by the heads of important international organizations such as the United Nations and UNESCO. On metal plates placed under the trees, it is possible to see the kind of the tree, the letters on the metal plates are showing when and by whom it was planted. Later I passed in front of the house of Canadian Prime Minister Justin Trudeau, almost right next to Rideau Hall, and headed for the last part of the Ottawa trip. I entered the Canadian Museum of History, the last place to be seen. I walked through the museum on the free time after a short informing here. This is a fairly large museum that briefly tells the developments of old times, the inhabitants of Canada and exhibits various items belonging to old times and to our time. I explored almost everything in the museum in an hour then I got on the bus. After spending 4 hours on the bus I finally arrived to Montreal. Once more, I came to an end of a trip.

I would like to talk about Montreal in my last words where I spent 6 weeks. Montreal is located in the province of Quebec and the official language there is French. It is the second biggest city in Canada after Toronto. It is also the second largest French-speaking city in the world after Paris. Montreal is a city that is not as modern as Toronto but it can be regarded as a modern city. There were high-rise modern buildings around the place I was staying, but in the "Vieux Montréal" district, there were historical buildings like in Quebec. So I guess it would not be wrong to say Montreal is a mix of Europe and the United States. I was also fortunate that this trip was the 150th anniversary of the founding of Canada and the 375th anniversary of Montreal at the same time because I had the chance to see various activities in every city I went to. The first place I saw was the "Montreal Biodome" and this was the place I liked the most compared to other places. Biodome was built near the Montreal Olympic Stadium, which hosted the 1976 Summer Olympics. In fact, we can call it a kind of zoological garden because you see the animals living in rain forests, poles, coming from the different regions of the world.

Buraya gelip hayatımda hiç görmediğim, sadece belgesellerde görebildiğim hayvanları görmek çok heyecan verici bir deneyimdi. Montreal'de gördüğüm ve beni etkileyen bir diğer yer "Mount Royal". Burası aslında bir dağ ama tam olarak bizim bildiğimiz türde bir dağ değil. Yani Türkiye'deki dağların çoğuna göre düşünecek olursak, "Mount Royal" dağdan çok yüksek bir tepe diyebiliriz ama yine de tepesine merdiven çıkarak yaptığınız yorucu yolculuktan sonra gördüğünüz manzara tüm yorgunluğunuzu alıyor. Dağın Montreal'e bakan tarafında tüm şehri görebileceğiniz harika bir manzara var. Montreal'de mutlaka görmeniz gereken yerlerden bir tanesi de "Parc Jean-Drapeau". Burası adından da anlaşılacağı gibi bir park ve kapladığı alan oldukça büyük aynı zamanda tam bir ada. Şehirdeki her türlü etkinlik, özellikle konserler burada düzenleniyor. Ayrıca EXPO 1967 de burada düzenlenmiştir. Ulaşmak için parkı karaya bağlayan köprüleri kullanabileceğiniz gibi, metroyu da kullanabilirsiniz. Söylediğim gibi burası oldukça büyük bir yer dolayısıyla görmeniz gereken birden fazla yer var. Buraya geldiğinizde "La Ronde" adlı lunaparkta eğlenebilirsiniz. Lunaparkın dışında çevre ve çevre sorunları temalı "Biosphere" adındaki müzeyi ziyaret edebilirsiniz veya parkın ortasındaki küçük plaja yüzmeye gidebilirsiniz. Yüzülen yer aslında deniz olmasa bile, temiz su olduğu için bir kısmı plaja dönüştürülmüş. Bu yerlerin yanı sıra parkın içinde bir de "Gilles Villeneuve Pisti" var. Burası sene boyunca F1 yarışlarına ve diğer motor sporları organizasyonlarına ev sahipliği yapıyor ama etkinlik olmayan günlerde halka açık olduğu için istediğiniz gibi dolaşabiliyor veya bisiklet sürebiliyorsunuz. Türkiye'ye dönmeme birkaç gün kala son olarak "Montreal Güzel Sanatlar Müzesi"ni gezdim. Güzel sanatlara ilgisi olanların görmesi gereken bir yer. Bu müzenin dışında şehirde ziyaret edebileceğiniz oldukça fazla tarih ve özellikle sanat müzesi var. Buradaki son haftamda, dünyanın çeşitli yerlerinde çekilen ödüllü fotoğrafların sergilendiği bir sergiyi görme fırsatım oldu. "The World Press Photo" adındaki gazetecilerden oluşan kuruluşun düzenlediği gezici sergiyi tesadüfen gördüm çünkü tam da Montreal'de olduğum tarihlerde, sergi burada düzenlendi. Daha da önemlisi bu sergide yılın fotoğrafı ödülünü alan fotoğraf, Rusya Büyükelçisi öldürüldükten hemen sonra, katilin ve büyükelçinin aynı karede olduğu, Burhan Özbilici tarafından çekilen fotoğraf. Sergiye gittiğim gün çok şanslı olmalıyım ki o fotoğrafı çeken gazeteciyle tanışma fırsatım oldu.

It' was a very exciting experience to come here and see the animals I've never seen in my life. Another place that I saw in Montreal and impressed me was "Mount Royal". This is actually a mountain but it is not exactly the kind of mountain we know. So if you think about the mountains of Turkey, you can say "Mount Royal" a very high hill rather than a mountain, but after you reach the top, view you are seeing takes all your tiredness. There is a wonderful view of the entire city on the mountain. One of the places that you must see in Montreal is "Parc Jean-Drapeau". The park and the area that the park covers is quite big and at the same time, it is a big island. All kinds of events in the city, especially concerts, are organized here. EXPO 1967 was also organized here. As you can use the bridges which connects the park to the land, you can also use the metro. Like I said, it's a pretty big place, so there's more than one place you need to see. When you come here, you can have fun at the "La Ronde" amusement park. Apart from the amusement park, you can visit the museum called "Biosphere" with the theme of environmental and environmental problems, or you can go to the small beach in the middle of the park. Even if the place is not actually sea, some of it's part converted into a plage because it is clean water. In addition to these places, there is also a "Gilles Villeneuve Track" in the park. It hosts F1 races and other motor sport events throughout the year, but as it is open to the public on days when there is no activity, you can walk around or cycle as you like. A few days before returning to Turkey, I finally visited "Montreal Museum of Fine Arts". It's a place to see those who are interested in fine arts. Apart from this museum there are a lot of history and especially art museums you can visit in the city. During this last week I had the opportunity to see an exhibition of award-winning photographs taken in various parts of the world. I saw by chance the traveling exhibition organized by a journalists named "The World Press Photo" because the exhibition was held here in the days when I was in Montreal. More importantly, the photo of this year's photo prize was taken by Burhan Özbilici, where the murderer and ambassador were on the same square immediately after the Russian ambassador was killed. The day I went to the show, I must be very lucky that I had the opportunity to meet the photographer who took the photo.



Evimden binlerce kilometre uzakta geçirdiğim günlerin ardından sonunda dönüş vaktim gelmişti. Öğrenci yurdu gibi bir yerde tek kişilik odada kaldığım için mutfağım yoktu ve bu yüzden sürekli dışarda yemek yemek zorundaydım, bu durum para ve sağlık açısından olumsuz bir şey elbette fakat bu sorunu saymazsak genel anlamda hiçbir sorun yaşamadım ve çok güzel günler geçirdim. Döneceğim için biraz mutlu, biraz üzgündüm. Mutluydum çünkü evime dönme vakti gelmişti, evden bu kadar süre uzakta kalmaya alışkın değildim sonuçta. Üzgündüm çünkü Kanada'da geçen günlerimin ardından artık oraya alışmışım ve zamanımın neredeyse tamamını geçirdiğim Montreal çok hoşuma gitmişti. Kısaca bahsedecek olursam Montreal her ırktan hoşgörülü insanın olduğu çok güzel, yıl boyunca sanat ve spor olmak üzere her türlü etkinliğin düzenlendiği canlı bir şehir. Tabi ki bu durum ülkenin geri kalanı için de geçerli. Buraya gelmemin en büyük sebebi yazının başında da belirttiğim gibi dil eğitimi almak istememdi. Okuldaki derslerde sadece Fransızca konuşulduğu için ve Fransızcam yeterince iyi olmadığı için başlarda zorlandım ama zamanla bu sorunum da kalmamıştı. Oradaki altı haftanın özellikle Fransızca için faydalı olduğunu söylemeliyim. Yurtdışı dil eğitimi alma imkanı olan ve Fransızca ile İngilizce öğrenmek isteyen herkese Montreal'i özellikle tavsiye ederim.

After I spent thousands of miles away from my home, it was time for me to leave. I was not able to cook since I was staying in a dorm and staying in a single room so I had to eat outside constantly, which is a negative thing in terms of money and health, but of course I did not have any problem in general and I had very good days. I was a little bit happy yet sad. I was happy because it was time for me to return home, I was not used to staying away from home for so long. I was unhappy because I got used to it after spending my days in Canada and I was very pleased that I spent almost the whole time in Montreal. To put it briefly, Montreal is a vibrant city where all kinds of activities, including arts and sports, are held throughout the year and people are so nice to each other. Of course this is also true for the rest of the country. As I mentioned at the beginning, I wanted to study languages. I have had difficulties at first because the lessons in the school were in French and my French was not good enough, but over time I have not had this problem either. I have to say that spending six weeks there were especially useful for my French. I would especially recommend Montreal if you have the opportunity to study abroad and want to learn French with English.



Kültür Şoku

Yazarlar: Oktay Türdü

Türkçe Editör ve Çeviri: Mert Tuncer



KÜLTÜR ŞOKU

Kültür, Mezopotamya'da Sümerlere kadar uzanan binlerce yıllık süreç boyunca insanlığın fikir, inanç ve ilerlemelerinin garip bir birikimidir. Kültür her zaman değişiyor, farklı toplumlar arasında iletiliyor ve kültürün toplumla bütünleşmesi o denli köklü ki, yaptığımız her şeyi etkilediğinin farkında bile olmuyoruz. Eğer şu anda, başka bir ülkeye seyahat etmediyseniz ya da Doğu ile Batı arasında köprüyü geçerek büyük bir kültürel şoku henüz tecrübe etmediyseniz, insanların dünyadaki çeşitli yaşam biçimlerinin farkında olamayabilirsiniz. İçinde bulunduğu güzelliği ve hayal kırıklığını da bilen ve bu şoku yaşayan herkes, kendi yaşamlarına getirdiği olumlu yönlerinin de bilincindedir. Şahsen, şoku iki kez yaşadığımda, beş yaşındayken Türkiye'den Avustralya'ya taşındıktan sonra ve on altı yaşında geri döndüğümde, kültürler arasındaki farkları fark ettim. Dahası, bu geçirdiğim zamanlarda da, ne önceden bir bilgim ne de iki kültürü tanıma fırsatım olmuştum, bu yüzden büyük bir şoku yaşamıştım. Avustralya'ya beş yaşında taşındığım için Türk kültürüne aşina olabileceğimi söyleyebilirsiniz. Fakat MENSA üyesi olmadığım sürece, 5 yaşındaki bir çocuk nasıl kültürel anlamda farkında olabilir? Ne yazık ki MENSA'ya üye değildim fakat şunu söyleyebilirim ki bu yaz Avustralya'yı daha tecrübeli bir şekilde ziyaret ettiğim için 3. Kez kültürel anlamda kurban olmaktan kurtulmuşum. Emin olduğum bir şey var. O da iki ülke arasında pek çok farklılığın olmasıdır.

Avustralya ile Türkiye arasındaki kültürel farklılıklara girmeden önce, bu farklılıkların neden ortaya çıktığını anlamak için her iki ülke hakkında birtakım temel bilgilerin anlaşılması gerekmektedir. Öncelikle, Bağımsız Devletler Topluluğu üyesi olmasına rağmen Avustralya özgür, eski bir İngiliz kolonisi ülkesidir. Bu nedenle, İngilizce konuşulan bir ülkedir ve coğrafi konumu ne olursa olsun Batı dünyasının bir parçası olarak kabul edilebilir.

Double Culture Shock

Authors: Oktay Türdü

Turkish Editor and Translator: Mert Tuncer



DOUBLE CULTURE SHOCK

Culture is a strange accumulation of humanity's ideas, beliefs and advances over the course of thousands of years dating back to the Sumerians in Mesopotamia. It is always changing and being transmitted between different societies, and its integration into society is so deeply rooted that we are not always aware it affects everything we do. If you haven't experienced a major cultural shock, by travelling to another country or passing the bridge between East and West, in your lifetime, you still might not be aware of the various lifestyles people have all over the world. For anyone who has experienced this shock, who knows the beauty and frustration it encompasses, will also know of the positive aspects it brings to an individual's life. Personally, I only noticed the differences between different cultures when I experienced the shock twice, when I moved to Australia from Turkey at the age of five and moved back at the age of sixteen. Also, both times I had no prior knowledge or had experienced either culture, hence the shock I experienced. You might argue that since I initially moved at the age of five, I would've been mildly familiar with Turkish traditions, and to that I say unless they're a member of Mensa at the age of five or the offspring of former prodigies, how culturally aware can a five year old be? Unfortunately, I was neither of those things but I can say I made up for it by visiting Australia during this year's summer with proper experience of both cultures which allowed me to not be a victim of a third cultural shock. One thing I'm sure of is that there are a lot of differences between both nations.

Before I dive in to the cultural differences between Australia and Turkey, some background information on both countries is needed to comprehend the reasons behind why these dissimilarities exist. Firstly, Australia is a former British colony and independent despite being a member of the Commonwealth of Nations. Therefore, it is an English speaking country and can be considered to be part of the Western world regardless of its geographical location.

Avustralya, aynı zamanda kendi özgün kültürlerine sahip Aborjin Avustralyalıların da evidir. Özetle Avustralya, İngilizce konuşan ve eski bir İngiliz kolonisi olan, hem kendine, hem de aborjinlere ait has bir kültüre sahip bir Batı ülkesidir. Öte yandan, Türkiye kültürünün tek cümleyle özetleyecek kadar basit ve doğrusal bir geçmişi yok. Ayrıca, bu karmaşıklık nedeniyle söylediğim çoğu şey tartışmaya sebep olabilir. Bu nedenle, bu güzel ülke hakkında olabildiğince nötr olup, elimden gelenin en iyisini yapacağım ve yalnızca somut gerçekler ile açıklayacağım. Türkiye'nin coğrafi konumu, toplumuna Doğu ve Batı'nın karışımını yansıtmaktadır. Buna ek olarak, Türkiye'nin resmi dili Türk olmasına rağmen, ülkenin çeşitli yerlerinde de diğer diller bolca konuşulmaktadır. Eğer bir turist İzmir'den Şanlıurfa'ya yani Batı'dan Doğu'ya taşınacak olursa, sadece Türkçeye değil, Kürtçe, Arapça, Zazaca ve çeşitli lehçeleri ile karşılaşacaktır. Dilin yanı sıra Türkiye'de iller, çoğunlukla birbirleri arasında kültürel olarak benzerlikler paylaşıyor. Ancak birbirlerinden birkaç yüz kilometre uzakta olsalar bile, çok farklı yanları olabiliyor. Son düşüncem ise, Türkiye'de boş zamanımda seyahat ederken tecrübe etmiş olduğum bir husus. İlerleyen cümlelerimde bundan bahsedeceğim. Türkiye'nin karmaşıklığını göz önünde bulundurarak, bahsettiğim bu hususlar hatırlanması gerekenlerdendir. Avustralya'yı batı olarak gösterdiğimden dolayı Türkiye'yi de doğu olarak sizlere aktaracağım. Artık yeterince bilgilendirildiğinize göre, geçtiğimiz yaz Avustralya'da kaldığım üç aydan bu yana gördüğüm kültürel farklılıkları sizlere anlatabilirim.

Bireyin, yaşam biçiminin kültürden büyük ölçüde etkilenen en büyük bölümlerinden birisi de sosyal hayatlarıdır. Ergenlik yıllarımda büyük bir çoğunluğunu Avustralya'da, küçük ama önemli 2 yılı da Türkiye'de geçirdim. Sizi temin edebilirim ki, bu iki çılgın yılın bana iki ülke arasındaki eğlence anlayışının ne kadar farklı olduğunu gösterdi. Bununla birlikte, iki kültürün de heyecanlı ve keyif verici olduğunu düşünüyorum. Avustralyalılar partilerine, ve özellikle gençlik yıllarımdaki ev partilerini çok seviyorlar. Genelde bu ev partileri sınıfın en zengin çocuğu tarafından verilir. Çünkü, iki yüz tane gencin Vodka ve Redbull karışımından kafayı bulup eğlendikten sonra bir şekilde eve zarar verirler. Ve bu zarar elbette zengin çocuğumuz tarafından karşılanır. Ya da tahmin edebileceğiniz gibi, bu çılgın hormon dolu yıllarda popülaritesini yaşatları arasında arttırmak için de yapabilir. Alkolü genel olarak kimse partilere getirmiyordu. Ancak elini cebine atmayı göz alan kişi içkileri getirebiliyordu. İçkiler kapıda kontrol edilmiyordu. Kendi içkinizi getirmek veya güvendiğiniz bir arkadaşınız ile içkiyi paylaşmak partide en iyi eğlenmenin yollarından bir tanesiydi.

Australia is also the home of the Aboriginal Australians who have their own distinctive culture. In summary, Australia is an English speaking Western country that was a former British colony and has an indigenous Australian population with a distinctive culture alongside Australians who also have their own distinctive culture. Turkey's culture on the other hand doesn't have a history simple and linear enough to summarise in a single sentence. Also, due to this complexity, anything I say would be controversial so I will try my best to be as neutral as possible and only state concrete facts about this beautiful country. Turkey's geographical location allows it to have Eastern and Western aspects to its society. In addition to this, although Turkey's official language is Turkish, other languages are also copiously spoken in various parts of the country. If a tourist was to move from Izmir to Şanlıurfa, so from the West to the East, they would be subject to not only the Turkish language but Kurdish, Arabic, Zazaki and its various dialects. Besides language, the provinces of Turkey mostly share similarities between each other culturally but sometimes differentiate in the way they act even though they're only a few hundred kilometres apart. The last point is a personal opinion that comes from experience that I gained whilst travelling in Turkey in my spare time which I will get into later. Taking into consideration Turkey's complexity, the points I've made are the only ones that should be remembered. Also, since I've labelled Australia as a Western country, I will label Turkey as Eastern. Now that you're sufficiently informed, I can dwell into the cultural differences I've noticed from the three months I stayed in Australia last summer.

One of the biggest parts of an individual's lifestyle that is greatly influenced by culture is their social life. By this I mean the influence on a person's reflexive choices of opportunities to socialise with other individuals. Since I spent a large part of my adolescent years in Australia and a small but significant two years in Turkey, I can assure you these wild years taught me a lot about the differences between both countries and their definitions of 'fun'. However, I can protest both were exhilarating and enjoyable. Australians are tremendously fond of their parties and more specifically during the teenage years, house parties. Usually these house parties were hosted by either the wealthiest kid in the grade, as they could pay for the damages that ensued as a result of two hundred teenagers hyped on Red Bull and vodka entertaining themselves in an area the size of a suburban home's bathroom, or the most popular kid who did it to, as you may have guessed, increase their popularity among their peers since that's the craze of the extremely hormonal years. Alcohol was usually not provided so anyone, who could fork up the cash, brought their drinks from the outside. Drinks weren't checked at the door so bringing your own or sharing with a trusted friend was the safest way to indulge during the party.

Değirmek istediğim bir nokta da, Avustralyalılar, alkollerini tüketirken fazlasıyla agresif olurlar. Genellikle bayılıncaya ya da kusuncaya kadar içmeye devam ederler. Bilinçleri tekrardan yerlerine gelince, içmeye kaldıkları yerlerden devam ederler. Avustralya içki oyunları, yarım litrelik bir şarabı içerken veya birden fazla tekila içerken herhangi bir sonuca neden olabileceği için bunu teşvik eder. Bu aşırı tüketime rağmen, kavgalar genelde ortaya çıkmaz ve eğer bir kavga var ise, katılımcılar bu kavgayı önceden zaten planlamışlardır. Bu ev partilerinin olumlu tarafı, yalnızca kendi okulunuzdan değil, şehir genelindeki diğer okullardan insanlarla da sosyalleşebilenizdir. Dolayısıyla, herkesle samimi olmak gerekli bir şey değildir. Geçen yaz Avustralya'ya döndüğümde arkadaşlarımla buluşma şansım olmuştu. Evde buluşup ve Fortitude Valley'de gezmenin en iyi fikir olduğu kararını almıştık. (Fortitude Valley barlara, tavernalara, genelde içkiye ev sahipliği yapan bir mahalle. Buna bir örnek gösterecek olursak, Ankara'daki Bahçelievler örneğini verebiliriz. Fakat elbette Fortitude Valley' Bahçelievler'e göre oldukça yoğun bir yer.) Geç saatlerde geldiğimde, geçmiş arkadaşlarımla ve içki dolu bir masa ile karşılaştım. Şimdi ve gençlik yıllarım arasında fark ettiğim tek fark, hepimizin oturmuş olmasıydı. Buna karşılık, Türk içki kültürü, Avustralya'daki içki kültürüne göre daha farklı ve kesinlikle Avustralya'daki gibi agresif değil. Ev partileri nadiren gerçekleşir; bu çoğu insanın apartman içinde yaşaması ve ebeveynlerin yüzlerce terli alkollü misafirin sabah altıya kadar mobilya ve ev eşyalarının üzerinde tepmesini hoş karşılamadığı gerçeğine bağlı olabilir. Türkiye'de içki içilirken genelde küçük bir arkadaş grubu olur ve bu arkadaş grubundakiler birbirilerine fazlasıyla güvenirlir. Bunun bir nedeni ise gruptan birisi olur da fazla içerse, diğer bir kişi fazla içene göz kulak olur. Alkolün yanında Türkler, bir şeyler atıştırmayı veya yemek yemeği seviyor. Türkiye'de daha az muhafazakar olan illerde barlar ve tavernalarda içki içmek, arkadaş grupları için düzenli bir aktivitedir. Bu iki ulusun içki kültürleri arasındaki tek benzerlik, ikisinin de içki içmeyi sevmesi ve bunu sosyalleşme için bir yardım olarak kullanmasıdır. Dışarıya çıkma ve seyahat etme, kendi kültürüne göre değişen bir yaşam biçiminin belirli bir özelliğidir. Öncelikle, insanların şehirlerde nasıl zaman geçirdikleri üzerine konuşacağım. Avustralyalılar neredeyse her zaman dışarıda yemeye, şehir merkezindeki arkadaşlarıyla vakit geçirmeye ve genellikle tek bir hafta sonu çok fazla para harcamaya eğilimleri vardır. Bu, muhtemelen Avustralyalılar'a istedikleri şekilde harcamaları için bol miktarda sermayeye imkân tanıyan yüksek yaşam standartlarından kaynaklanmaktadır. Bir haftada yüklü miktarda para harcama hevesleri beni en çok etkileyen kültürel farklılıklardan bir tanesiydi. Bu cimri veya anti-sosyal olduğum için değil, yanımdaki arkadaşımın keyifli bir zaman geçirmesi için makul bir miktarda elbette harcama yaparım fakat, akli başında olan herkes, her haftayı parayı deliler gibi harcamanın doğru olmayacağını, özellikle düzenli bir gelire sahip olmayan bir birey için sıkıntı olabileceğinin farkında olur.

Another point to add would be that Australians are very aggressive in their consumption of alcohol, usually drinking till they pass out or vomit in which case they may continue drinking when they gain consciousness. Australian drinking games promote this as participating in any may result in you chugging half a litre of wine, or taking multiple shots of tequila. However, despite this excessive consumption, fights usually never occur and if they do, it was planned ahead of time by the participants. The positive side of these house parties is that you're able to socialise with people not just from your own school but other schools throughout the city. Hence, familiarity with anyone isn't essential. When I went back to Australia last summer, I had a chance to catch up with my friends. We decided that meeting up at a single house would be the most efficient to meet up and travel to the Valley (Fortitude Valley was a suburb that was home to bars, pubs and anything relating to drinking, a vague comparison would be Bahçelievler in Ankara but the Valley is definitely more intense). When I showed up late, I was greeted with past pals and a table full of booze. The only difference I noticed between now and my teenage years was that we were all seated. In contrast, Turkish drinking culture is different and definitely not as aggressive. House parties are seldom events, which may be due to the fact that most people live in apartments and their parents wouldn't be fond of hundreds of sweaty intoxicated guests trampling over their furniture till six in the morning. Drinking in Turkey is usually organised and orchestrated by small groups of friends, who trust each other enough to look after one another if they have a little too much to drink. Alongside the alcohol, Turks enjoy eating, whether that'll be a proper meal or confectionary and other snacks. In less conservative provinces in Turkey, drinking in bars and pubs is a regular activity for groups of friends. The only similarity between these two nations' drinking cultures is that they both enjoy it and use it as an aid for socialization. Going out and travelling is also another particular attribute of one's lifestyle that changes in accordance to their culture. Firstly, I'll address the ways people 'hit the town'. Australians are almost always motivated enough to eat out, spend their time with friends downtown and generally spend a lot of cash in a single weekend. This is probably attributed to the high living standards which gives Australians an abundance of capital to spend in any way they wish. Their enthusiasm to burn a lot of money in a single weekend was one of the cultural differences which affected me the most. It's not because I'm stingy or antisocial, I'm as willing as the next person to pay a reasonable amount of cash to have an enjoyable time but any sane person will agree that spending a substantial amount every weekend is excessive, especially so when one doesn't have a proper income. Aliments. Instead, you're able to go out to a park with a bag of sunflower seeds and a bottle of coke with your friends, spending the night conversing and ending the night with sensitive and dry lips from nibbling on salty seeds for hours on end.

İki kültür arasındaki temel fark budur, çünkü Türkiye'de dışarı çıkmak, mali olarak önceden planlamanızı gerektiren bir şey değildir. Türkiye'de dışarı çıkmak, pahalı restoranlara, kafelere gitmeyi veya fiyatı yüksek yemekleri yemeniz gerektirdiği anlamına gelmiyor. Bunun yerine, bir çanta ayçiçeği çekirdeği ve bir şişe kola ile arkadaşlarınızla birlikte bir parka gidebilir, ve o geceyi saatlerce sohbet edip çekirdeklerinizi çıtlatarak geçirebilirsiniz. Bu minimalist kültür, iki ülke arasındaki kültürel farklılıklarından bir tanesidir. Seyahat her iki ülke arasında da farklılık göstermektedir, ancak bu aynı zamanda yaşam standartlarına göre de değişebilir. Avustralyalılar seyahat etmeye, dünyayı tecrübe etmeye ve boş zamanlarını rahatlatmaya büyük önem verirler. Çoğu, Aralık ayında her Noel molasında Asya ülkelerine yakın oldukları için seyahat etmektedir. Ancak bazıları mümkün olduğunca seyahat etmektedir. Öte yandan Türk insanların çoğu genellikle seyahat etme arzusunu ifade etmekle birlikte çeşitli nedenlerden ötürü harekete geçmezler. Mali sıkıntılar, tembellik, bilinmeyen bir yurt dışı korkusu, dil becerilerinin eksikliği. Ne yazık ki bunlar, kültürel olarak farkında olmamalarını ve çok daha dar bir zihniyet, tekil bakış açısı kazanmalarına sebep doğuruyor. Bu, Türkiye'de iki yıllık yüksek öğrenim görürken fark ettiğim genç demografide özellikle yaygındır. Çoğu, dünya tarihi ya da dünyadaki mevcut siyasi gelişmeler hakkında basit soruları yanıtlayamıyor ve ne kadar saçma olursa olsun onlara atılan varsayımları her zaman sorgulamıyorlardı. Bu üzücü gerçeklerden sonra, insanların davranışı üzerinde doğrudan etkisi olan kültür etkilerinin temelini üzerinde durmak doğru görünüyor. Yaz boyunca Avustralya'ya dönmek bana Avustralyalıların Türklere kıyasla ne kadar farklı davrandıklarını anladi. İnsanlara masum bir şekilde gülümsek, insanlarla sokaklarda selamlaşmak tamamen benim için normal bir şey iken, bu Türkiye'ye gelince değişti. Türkiye'de böyle bir şeyi yapmak bir tartışmaya veya insanların sizlere tuhaf bakmasına sebep olabilir. Eklenecek bir diğer husus ise, Türklerin fiziksel çatışmaya daha yatkın olması. Trafiğin yoğun olduğu günlerde bu kesinlikle fark edilen bir şeydir. Avustralyalılar ancak mümkün olduğunca çatışmalardan kaçınır ve yalnızca kendilerini savunmak için (gerektiğinde) bir kavgaya girerler. Eylemlerin yanı sıra, insanların konuşma biçimleri de çok farklıdır. Avustralyalılar genelde konuşurken çok alaycı bir şekilde yaklaşabilirler. Hatta uygunsuz, ırkçı küfürler bile edebilirler. Bu kadar küfre ve hakarete rağmen, karşılarındaki konuştukları kişi tanımadığı bir birey olsa bile, herhangi bir sorun yaşanmaz. Türkiye'de ise, birine alaycı bir şekilde hakaret etmek yine bir kavga ile sonuçlanabilir. Özetle, her iki kültürü de bilmeyen bir kişi, o ülkeye ve kültüre ait insanların nasıl bir davranış sergileyeceğini elbette tahmin edemeyecektir. Sonuç olarak, burada bahsettiğim hususlar, her iki kültürün de küçük bir özetidir. Sadece mesafe olarak uzak değil, yaşam biçimi olarak da bu iki kültür birbirinden fazlasıyla uzak. Eğer olur da ziyaret etmek isterseniz, bunları unutmamamız sizin için iyi olacaktır.

This minimalistic culture of going out in Turkey is one of the many cultural differences between the two countries. Travel also differs between both countries but this might also be slightly attributed to the living standards. Australians give great importance to travelling, experiencing the world and having relaxing leisure time. Most of them travel overseas to the Asian countries (due to their close proximity) every Christmas break during December but some also do travel whenever possible. Turkish people on the other hand usually express their desire to travel but do not act upon it for a variety of reasons; because of their financial situation, laziness, fear of the unknown, lack of language skills. This unfortunately results in them being culturally unaware and having a much narrower mindset, singular point of view of the world. This is especially prevalent in the young demographic which I noticed in my two years of receiving a higher secondary education in Turkey. Most couldn't answer simple questions about world history or the current political developments in the world and didn't always question the supposed facts that were thrown at them regardless of how absurd they may be. After this depressing reality, it seems proper to dwell on the very foundation of the effects of culture where it directly affects the way people act. Going back to Australia during the summer made me realise how different Australians act when compared to Turks. Smiling, an innocent way to greet someone when you meet them eye to eye in public regardless of sex or whether or not you know them was a reflexive action that was reinforced in my mind as appropriate until I came to Turkey, where doing so would result in strange looks and sometimes confrontations. Another point to add is that Turks are much more prone to physical confrontation. This is definitely noticeable during busy days where traffic is hectic. Australians however, usually avoid conflicts whenever possible and only engage if necessary (in order to defend themselves). Besides actions, the way people speak is drastically different. Australians have a tendency to be incredibly sarcastic when they speak, occasionally adding racial slurs and teasing whenever they find it appropriate to do so even if they aren't acquainted with the person they're speaking with. Whereas in Turkey, insulting someone, even in a sarcastic manner, may again result in a confrontation. In summary, it's viable to say without knowing both cultures, a person wouldn't be able to predict how an individual from each country may act. Ultimately, the points I've mentioned here are only a small sum of the total differences between both cultures. Not only are both nations far apart in distance but also in their total way of life. Something to keep in mind, if you decide to visit.

Interrail

Yazarlar: Aziz Demir, Barış Temur
Türkçe Editör: Tuba Pelin Perçin
Çeviri: Zeynep Nermin Şahin



INTERRAIL NEDİR?

Interrail, Avrupa Demiryolları İşletmeleri tarafından uygulanan ve Gezginlere oldukça ekonomik bir ulaşım imkanı sağlayan göster - geç (pass) bilet türüdür. Avrupa kıtasında yer alan 30 ülkede geçerli olan bu tren biletiyle, bu 30 ülke içerisinde istediğiniz ülkeye özgürce ve yalnızca bir kez ücret ödeyerek kolayca seyahat edebilirsiniz. En güzel yanı ise seyahatinizin başlangıç tarihini kendiniz belirleyebilir ve yılın herhangi bir gününde kolayca yolculuğa çıkabilirsiniz. Çünkü Interrail demek, dünyanın en yaygın tren hatlarının bulunduğu Avrupa kıtasında, özgürce dolaşmak demek.

İşte Interrail'in geçerli olduğu ülkeler;

Almanya, Avusturya, Belçika, Bosna - Hersek, Bulgaristan, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Hırvatistan, Hollanda, İngiltere, İrlanda Cumhuriyeti, İspanya, İsveç, İsviçre, İtalya, Karadağ, Lüksemburg, Macaristan, Makedonya Cumhuriyeti, Norveç, Polonya, Portekiz, Romanya, Sırbistan, Slovakya, Slovenya, Türkiye, Yunanistan.

Interrail'e başvurmak için neler yapmam gerekli?

Öncelikle bir pasaportunuzun olması şart. Bir de Schengen vizeniz varsa Schengen ülkelerine kolayca girebilirsiniz.

Hatırlatma!

Schengen Antlaşması ve Schengen vizesi nedir?

Schengen Antlaşması, Lüksemburg'un Schengen kasabasında, 1985 yılında, 5 ülke arasında, sınır kapılarındaki gümrük ve polis kontrollerini tamamen ortadan kaldırmak amacıyla imzalanan bir antlaşmadır. Daha sonrasında toplamda 26 Avrupa ülkesini kapsayan bir bölge haline gelmiştir. Tereddüdünüz varsa Interrail biletinizi Schengen vizenizi aldıktan sonra alabilirsiniz.

Interrail

Authors: Aziz Demir, Barış Temur
Turkish Editor: Tuba Pelin Perçin
Translator: Zeynep Nermin Şahin

WHAT IS INTERRAIL?

Interrail applied by the European Railways, offers economic passes for travellers. These passes apply for 30 countries of European continents, you can freely travel these 30 countries by only paying for one time. The greatest is that you can select the time of your travel, which means you can go on travelling at any date in the selected year. Because interrail means, that you can travel freely around the countries on European region.

Interrail applies to; Germany, Austria, Belgium, Bosnia-Herzegovina, Bulgaria, Czech Republic, Denmark, Finland, France, Croatia, Netherlands, UK, Ireland, Spain, Sweden, Switzerland, Italy, Montenegro, Luxembourg, Hungary, Macedonia, Norway, Poland, Portuguese, Romania, Serbia, Slovakia, Slovenia, Turkey and Greece.

How do we apply for Interrail?

First of all, you must have a passport. If you have a Schengen visa, it will be easier for you to access Schengen countries.

Reminder!

What is Schengen Agreement and Schengen Visa?

Schengen Agreement is a treaty which led to the creation of Europe's Schengen Area, in which internal border checks have largely been abolished. It was signed on 14 June 1985, near the town of Schengen, Luxembourg, by five of the ten member states of the European Economic Community. It currently consists of 26 European countries. If you have any hesitations you can acquire the Schengen visa before buying an Interrail ticket.

Vizeyi almadan önce kendinize uçak bileti, kalacak yer (otel, hostel) ve bankada bir miktar para hazır etmeniz de akıllıca olacaktır çünkü vizeyi veren kişiler sizin geri dönmeyeceğiniz fikrine kapılabilirler ve vize talebiniz geri çevrilebilir. Öte yandan, Interrail biletinizi önceden alırsanız bu sizin vize almanızı kolaylaştırabilir.

Bileti nereden alabilirim?

Interrail bileti, Türkiye’de TCDD’den ve Gençtur firmasından satın alınabilir. İndirimli biletlerden doğrudan faydalanmak için öğrenci olduğunuzu ve 26 yaşından küçük olduğunuzu belirtmenizde fayda var. Interrail öncesi yapmanız gereken harcamalar şu şekilde:

Pasaport: 207 TL (bir yıllık)
Vize: 214 TL
Fotoğraf: 15 TL
Fotokopi ve dosya - evrak masrafları: 20 TL
Gidiş-dönüş uçak bileti: 500 TL (Ortalama)
Interrail bileti: 265 € (10/22 Global Pass) (Aldığınız bilet türüne göre hesaplayın.)
Çanta ve diğer alışveriş masrafları: 200 TL
TOPLAM: 1878 TL ortalama

Interrail Turu ne kadara mal olur?

Öncelikle bir bilet fiyatlarına bakalım.

15: 5 Flexi: Yolcular bu bileti aldıklarında, 15 gün içerisinde kendi belirledikleri 5 günde bu bileti kullanabilmektedir. Örneğin; 1 Ocak 2016 - 15 Ocak 2016 tarihleri arasında, kendi belirlediğiniz 5 günde kullanabilirsiniz. 5 kez geçerlidir.
Fiyatı: 175€

30: 7 Flexi: 5 Günlük Flexi’den tek farkı 30 içerisinde belirlediğiniz 7 günde bu bileti kullanabilirsiniz.
Fiyat: 215€

15 Gün Sürekli Geçerli: 15 gün boyunca uygun saatlerde uygun trenler bulabildiğiniz takdirde istediğiniz zaman, istediğiniz yere seyahat edebileceğiniz bir bilet çeşididir. Bu bilette sınırsız biniş hakkı bulunmaktadır.
Fiyat: 296€

22 Gün Sürekli Geçerli: 22 gün boyunca uygun saatlerde, uygun trenler bulabildiğiniz takdirde istediğiniz zaman, istediğiniz yere seyahat edebileceğiniz bir bilet çeşididir. Bu bilette sınırsız biniş hakkı bulunmaktadır.
Fiyat: 327€

Interrail Flexi sistemi nedir?

-Daha az seyahat etmek isteyenler için ekonomik bir seçenektir.
-Gezinler belirledikleri tarih aralığında InterRail Global Pass biletiyle 5 ya da 10 gün, InterRail Bir Ülke Pass biletiyle ise 3,4,6 ya da 8 gün süresince seyahat edebilme olanağına sahiptir.

Before acquiring your visa, it would be wise for you to buy your plane tickets, make reservations at the hotel (or hostel) and prepare some money in your bank account in case when the people who are giving you the visa checks your bank account. On the other hand, buying your interrail ticket beforehand will make it easier for you to get a visa.

Where can I get the tickets ?

Interrail tickets, in Turkey can be acquired from TCDD (Turkish Republic Railways) and Gençtur. You should state that you’re a student and under the age of 26, if you want to get the promoted tickets.
Things you should buy before interrail:

Passport: 207 TL (for one year)
Visa: 214 TL
Photograph: 15TL
Photocopy and document expenses: 20TL
Round trip and return trip ticket: 500TL (approximately)
Interrail ticket: 265 € (10/22 Global Pass) (according to the ticket of your preference)
Bags and other expenses: 200TL
IN TOTAL: 1878 TL (approximately)

How much does an Interrail tour cost?

Let’s look at the ticket prices.

15:5 Flexi: If the passengers buy this ticket, they must do it in 15 days for 5 days they choose.
For example: Between the dates of 1st of January 2016 - 15th January 2016.
Price: 175€

30: 7 Flexi: The only difference between 5 Flexi is that you can use this one in 30 days for selected 7 days.
Price: 215€

Valid for 15 days: In 15 days, if you can find suitable trains on suitable time, you can go wherever you want and whenever you want with this ticket. This ticket has unlimited use.
Price: 296€

Valid for 22 days: In 22 days, if you can find suitable trains on suitable time, you can go wherever you want and whenever you want with this ticket. This ticket has unlimited use.
Price: 327€

What is the Interrail Flexi system?

-It is an economic choice for travellers who want to travel less.
-Travellers on the dates they choose can travel with the InterRail Global Pass ticket 5 to 10 days, with InterRail One Country Pass 3,4,6 or 8 days.

-Örnek 1: Global Pass 22 gün içinde 10 gün geçerli bilet, gezginlere belirleyeceği 22 günlük tarih aralığında ardışık ya da aralıklı olmak üzere toplam 10 gün süreyle trenle yolculuk yapma olanağı sağlar.

-Örnek 2: Bir Ülke Pass 8 günlük Almanya bileti, yalnızca Almanya sınırları içerisinde, gezginlerin bileti satın alırken belirttikleri 1 aylık süre aralığında, ardışık ya da aralıklı olmak üzere toplam 8 gün trene binme olanağı sağlar.

-Trenlerin kullanılacağı günler ardışık olabileceği gibi aralıklı da olabilir.

-Seçilen günler içinde trenler sınırsızca kullanılabilir.

-Kalkış saati akşam 19.00 ve sonrası olan trenlerde; Varış saati sabah 04.00'ten önce ise trenin kalktığı günün tarihi, Varış saati sabah 04.00'ten sonra ise ertesi günün tarihi biletin üzerine yazılır.

Interrail için vize şart mı ?

Yolculuğa başlamadan önce geçeceğiniz ve Türk vatandaşlarından vize talep eden tüm ülkelerden vizelerinizi almış olmanız gerekmektedir. Başka ülkelere ve ülke sınırlarında vize almak için başvuramazsınız. Vize başvurunuz sırasında InterRail biletinizi göstermeniz vize almanızı kolaylaştıracaktır. Schengen vizesi ile tüm Schengen üyesi ülkelerde özgürce dolaşabilirsiniz. Vize alırken dikkat etmeniz gereken husus ise tek girişli Schengen vizesi ile sadece Schengen ülkelerini gezebiliyor olmanız. Schengen Bölgesi'nde bulunmayan ülkeleri de gezecekseniz çok girişli (multi-entry) vize almalısınız. Ayrıca, vizenizi hangi Schengen ülkesinin konsoloslüğünden aldıysanız ilk girişinizi o ülkeden yapmanız gerekmekte. Havaalanından geri çevrilmek istemiyorsanız bu kurala dikkat etmenizde fayda var.

Interrail için seyahat sigortası yaptırmalı mıyım?

Schengen vizesine, 30.000 euro güvenceli seyahat sigortası ile başvurmak zorunludur. Yeşil pasaportunuz olsa dahi bu sigortayı yaptırmanız sizin yararınıza olacaktır.

Trenlerin kalkış saatini nereden öğrenebilirim?

Interrail'in resmi internet sitesi "www.interrail.eu" adresinden, trenlerin kalkış ve varış noktalarını yazarak, trenin saat kaçta kalkıp kaçta varacağını ve yolculuğunuzun kaç saat süreceğini öğrenebilirsiniz.

Interrail biletim ile hangi trenleri kullanabilirim?

Banliyö trenleri dışında, şehirler arası tüm trenleri kullanabilirsiniz ancak Interrail yalnızca normal yolcu trenlerinin 2. mevki vagonlarında geçerli olduğu için Intercity, EuroCity, TGV vb. gibi hızlı trenleri kullanmak isterseniz ek bir ücret ödememiz gerekmektedir. Ek ücret ödeyerek 1. mevki ya da yataklı vagonlarda seyahat etme olanağınız da bulunmaktadır.

Interrail biletinizi kaybederseniz ne olur?

Pasaportunuz neyse, Interrail biletiniz de o olacak. Kaybettiğiniz an iş işten geçmiş demektir.

-Example 1: in 22 days Global Pass: Applies for 10 days in 22 days for travellers to pick 10 days out of 22 days.

-Example 2: One Country Pass: An 8 day ticket for Germany, travellers can only travel through Germany for 8 days in 1 month.

-Trains can be used sequentially or with gaps between the dates.

-On the dates you've chosen you can use the train as much as you like.

-If the trains departure time is 7PM or later and the arrival time is before 4AM then the date of the trains departure day will be written on the ticket.

If the arrival time is past 4AM then the date after trains departure time will be written on the ticket.

Is visa a must for Interrail?

For the countries you will cross before your travel and for the visa requiring countries from Turkish Citizens you must acquire a visa. You cannot apply for other visas in other countries. It will be easier for you to get a visa if you show your Interrail ticket. With Schengen visa you can freely travel around Schengen Countries. The thing that you should be concerned of is that with Schengen visa, you can travel around only The Schengen countries, if you want to travel around other countries then you must acquire a multi-visa. Apart from that, you must cross from the country of the consulate you acquired your visa from. If you don't want to turn back from airport, you should take these rules into consideration.

Should I have a travel insurance for Interrail?

For Schengen visa, you have to apply for 30.000 euro guaranteed travel insurance. Even though you have the green passport, having this insurance is for your benefit.

Where can I learn the departure time of the trains?

From the official webpage of Interrail "www.interrail.eu" searching departure and arrival time of the train. You can easily learn how much time your travel will take.

On which trains can I use my Interrail ticket?

Except the suburban trains, you can use these tickets for intercity trains however interrail only applies for the 2nd class wagons on regular trains. With high speed trains like Intercity, EuroCity, TGV..etc. you must pay an extra. With the extra you can buy a seat from 1st class wagons or wagons with beds.

What happens when you lose your Interrail ticket?

Interrail ticket is as important as your passport. If it is lost then you are done for.

Yolculuklardan önce rezervasyon yaptırmak gerekiyor mu?

Sadece rezervasyon gerektiren hatlarda rezervasyon yaptırma zorunluluğunuz bulunmaktadır. Diğer hatlarda rezervasyon yaptırmanıza gerek kalmadan yolculuğunuzu yapabilirsiniz ancak bu hatlar yoğun olduğunda, yer bulamama olasılığınızın çok fazla olduğunu da unutmamalısınız.

Trenler yeterince güvenli mi?

Ne yazık ki trenlerde hırsızlık olabiliyor. Bel çantanıza, boyun cüzdanınıza ya da normal cüzdanınıza asla değerli eşyalarınızı koymayın. En iyi çözüm, pantolonunuza iç cep dikmek. Gezinler arasında da yolculuk parasını hırsızlık yaparak ödeyenlerin olabileceğini unutmamalısınız.

Rehber kitap nereden bulabilirim?

Gezinizde yanınıza mutlaka bir adet rehber kitap alın. Türkiye’de bulunması biraz zor olabilir fakat İstanbul’da, Sultanahmet, Beyoğlu ve Beyazıt’taki sahaflarda 2. el olarak ve büyük kitapçılarda yeni basım halinde bulma şansınız var, sadece biraz araştırmanız gerekiyor.

Peki nereleri gezmelisiniz?

Bu tamamen sizin istek ve arzularınıza kalmış fakat gitmeden önce bir rota çıkarmayı unutmayınız zira orada geçireceğiniz her bir dakika kıymetli olacak. Ayrıca Facebook’ta gezginlerin bir araya gelip, birbirlerine tüyolar verdikleri ve deneyimlerini paylaştıkları InterRail Türkiye grubuna katılmanız da sizin yararınıza olacaktır. Kim bilir, belki de dünyanın dört bir yanından insanların bir araya geldiği o gruplarda, Avrupa seyahatiniz için size evini açacak bir “couch” bile bulabilirsiniz.

Yol açık, yola çık!

Should I make reservations before the travel?

Only for the reservation required lines you must make your reservations. You don't have to make reservations if it's not required. But do not forget that those lines are usually busy so you might not easily catch a seat.

Is the train safe?

Unfortunately not. People can steal your stuff, your money. So don't put your valuable items on your bags. Instead, sew an inside pocket in your trousers. Between travellers, there are people who pay their tickets with the stolen money.

Where can I get the guide books?

You should take a guide book with you for your journey. It is quite hard to find in Turkey but from the 2nd hand bookstores in İstanbul, Sultanahmet, Beyoğlu and Beyazıt and from big bookshops you can acquire them. You must do a little research about this.

But where should you travel?

It is upto your choices and wishes really, but before you go, you must plan a route for the time you will spend there, it is very precious. In addition to this, on facebook there is an interrail travelers' page where people share their experiences and give some tips for the travel. It will be beneficial for you to follow that page. Who knows, maybe you can find a “couch” who might open their home for you.

On road! On road!

Exen International
Yazarlar: Mete Ayhan, Mert Özalan
Türkçe Editör: Sema Özkaya
Çeviri: Oktay Türdü

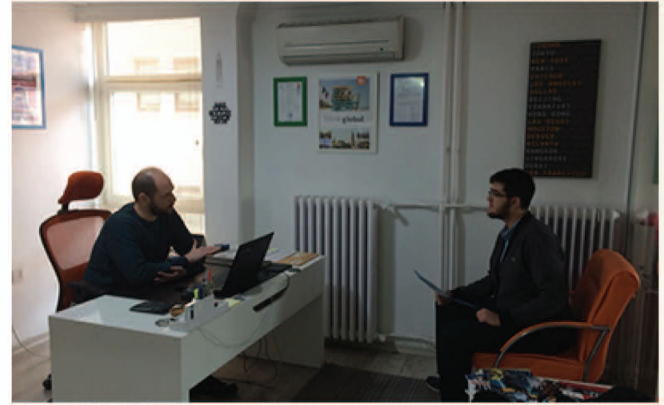

**EXEN INTERNATIONAL FIRAT GÜNEŞ
WORK AND TRAVEL**

Merhaba Fırat Bey. Röportaj isteğimizi kabul ettiğiniz ve bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Eğitim hayatınızdan ve kendinizden kısaca bahseder misiniz?

Atılım Üniversitesi'ne 2005 yılında başladım ve 2010 yılında İngilizce Mütercim-Tercümanlık bölümünden mezun oldum. Mezun olduktan sonra bir müddet patent firmalarında teknik tercüman olarak çalıştım. Ardından İngilizce becerisi olan personelleri arayan dış ticaret firmalarında çalışmaya başladım ve İngilizcenin yanında bunun da bir artısı olabileceğini düşündüm. Lojistik, finansal risk analizi, gümrük protokolü gibi alanlarda uzmanlaşmayı amaçladım. İsviçreli bir genel müdürün asistanı olarak uluslararası bir firmada çalıştım, bu sayede yurt dışına gitme ve yaklaşık 16 ülke gezme imkânım da oldu. Yaklaşık 6 sene kadar böyle çalıştıktan sonra şu anki şirketimi (ExEN Yurtdışı Eğitim) kurmaya karar verdim. Temel hedefim aslında bir tercüme ofisi kurmaktı fakat yakın çevremden gördüğüm kadarıyla yurtdışı eğitim konusunda öğrencilerden çok fazla talep oluyordu. Ben de tercüme bürosunun yanında bir de yurtdışı eğitim olsun diye düşündüm. Daha sonra yurtdışı eğitim tercümeden çok daha fazla talep alınca biraz daha yurtdışı eğitime yöneldim.

Şirketinizin amaçlarından, yaptığınız işlerden ve kimlerle çalıştığınızdan bahseder misiniz?

Şirketimizin amacı, yurtdışı eğitim olarak konuşacak olursak, Türkiye'de dil eğitimi, lisans veya yüksek lisans eğitimi alacak öğrencileri yurtdışına göndermektir. Bunlar ağırlıklı olarak Kanada, İngiltere, Yeni Zelanda, Avustralya, Almanya, Fransa ve İsviçre gibi ülkelerdir. Peki, bu noktada bağlantılarımız kimlerdir? Uluslararası organizasyonlar ve bu organizasyonlara üye olduğunuz zaman bağlantıya geçebileceğiniz yaklaşık 7.000 üniversite ve dil okulu var.

Exen International
Authors: Mete Ayhan, Mert Özalan
Turkish Editor: Sema Özkaya
Translator: Oktay Türdü


**EXEN INTERNATIONAL FIRAT GÜNEŞ
WORK AND TRAVEL**

Hello Mr. Güneş. Thank you for taking up your time and accepting our request for an interview. Can you give a brief summary of yourself and your educational background?

I started studying at Atılım University in 2005 and graduated from the department of English Translation and Interpretation in 2010. After I graduated, I worked in patent companies for a time as a technical translator. After that I started working in foreign trade companies that looked for personnel who were proficient in English and alongside English, I thought that this was a plus. I aimed to specialise in fields such as logistics, financial risk analysis and customs protocol. I worked in an international company as an assistant to a Swiss CEO, which allowed me to go overseas and provided opportunities to travel around 16 countries. After working like this for almost 6 years, I decided to establish my current company, ExEN Yurtdışı Eğitim. My general goal was to establish a translation office but from what I saw from my immediate surrounding, there were a lot of requests from students for overseas education. So alongside a translation agency, I thought there should be a study abroad program. After receiving a lot of applications for studying abroad, I leaned more towards overseas education.

Can you talk about your company's objectives, the work you do and who you work with?

The objective of our company, in terms of overseas education, is to send students who are going to undertake language training, undergraduate education or graduate study in Turkey abroad. These are mostly countries like Canada, United Kingdom, New Zealand, Australia, Germany, France and Switzerland. So, what are our connections in this point? International organisations which, if you become a member of, allow you to connect with over 7000 universities and language schools.

Burada bizim yaptığımız şey dil öğrenmek veya dilini geliştirmek isteyen öğrencilerin vize işlemlerini yapıp evraklarını hazırladıktan sonra yurtdışına göndermek, konaklamalarını organize etmek, sigortalarını yapmak, eğitimlerini takip etmek ve amaçlarına yönelik dil becerilerini kazandırmayı sağlamaktır.

Work and Travel nedir?

Work and Travel, Türk öğrencilerin Amerikan kültürünü tanınmasını, farklı bir ülkeyi görmesini, farklı insanlarla tanışmasını, hem iş anlamında hemde sosyal anlamda tecrübe edinmesini sağlayan kültürel bir değişim programıdır. Dil geliştirmekten ziyade, farklı bir ülkede bulunmanın, o ülkenin kültürünü öğrenmenin tadına varmanızı sağlayan bir programdır.

Work and Travel yapmak isteyen kişiler için sunulan imkanlardan bahsedebilir misiniz?

Work and Travel programında genel olarak vasıfsız işçi veya "mavi yaka" personel olarak adlandırılan personeller istihdam edilir. Buradaki amaç ucuz iş gücüdür aslında. Verilen işler genelde masa başı işler yerine fiziki gücünüzü kullanacağınız işlerdir. Genelde iş pozisyonları çok şatafatlı, büyük pozisyonlar değildir. Kasiyerlik veya bilet satış gibi pozisyonlardır. Work and Travel programlarında genellikle ayaktasınızdır. Eğer İngilizce altyapınız iyi değilse sizin için belirli bir iş yelpazesi oluştururlar ve oradan iş seçersiniz fakat iyi seviyede bir İngilizceniz varsa sizi insanlarla biraz daha fazla diyalog kurabileceğiniz işlere yerleştirirler. Öğrencilere bir sosyal güvenlik numarası verilir ki bu numara oldukça önemlidir. Konaklama hizmeti de verilir ve bunu genellikle iş verenler organize eder.

Work and Travel yapan kişilerin ne gibi kazanımlar elde edebileceğinden bahsedebilir misiniz?

Bence, en başta yurtdışında tek başına yaşama tecrübesi edinirler. İkincisi kültürel tecrübedir ve elbette sürekli İngilizcenin konuşulduğu bir yerde oldukları için dil tecrübesi edinirler. Kendi kazandıkları parayı harcama- nın tadına varabilirler. Amerika'da gezcekleri çok yer vardır. Pek çok yere tren ve otobüsle turlar düzenlenir, bunlara katılabilirler. Televizyonlarda, internette gördükleri şehirleri gezme imkanları olur. Bu anlamda kazanımları olabileceğini düşünüyorum.

Work and Travel ile ABD'ye gidip geri dönen öğrencilerin tecrübelerinden bahsedebilir misiniz?

Biraz kendi ayakları üzerinde durmakta zorlanan öğrenciler oluyor diyebilirim. Farklı kültürden, alışkanlıklarını bilmedikleri kültürden, insanlarla bir arada yaşamakta zorluk çeken öğrenciler olabiliyor.

What we do here is send students, who want to learn or improve a language, overseas after preparing the necessary visa documents. We also organize accommodation, establish their insurance, monitor their education and allow them to acquire language skills in accordance to their goals.

What is Work and Travel?

Work and Travel is a cultural exchange program which provides Turkish students with social and work experience, opportunities to see another country and meet different people alongside learning American culture. Rather than improving language skills, it is a program which provides a taste of another country's culture whilst being situated in it.

Can you talk about the opportunities Work and Travel provides for people who want to participate?

The Work and Travel program generally employs unskilled workers or blue-collar personnel. The actual purpose here is acquiring cheap labour. The work provided is usually not ones at a desk but rather work that utilizes your physical abilities. Generally the job positions aren't pompous or major. They're positions like cashier or ticket sales. They're usually your friend in Work and Travel programs. If your foundation in English isn't solid then they provide a list of jobs and you choose a job from there. However, if your foundation in English is good then they put you in jobs that provide opportunities to establish dialogues with people. They give a social security number to students which is quite important. Accommodation services are provided and these are generally organized by the job providers.

Can you talk about the types of gains that are acquired by people who do Work and Travel?

Personally, first and foremost they will gain experience on how to live overseas by themselves. Secondly, it is cultural experience and of course when they're in a place where English is constantly spoken, they will gain language experience. They can taste the joy of spending money that they worked for. There are a lot of places to visit in America. There is a lot of tours with trains and buses in a lot of places which they can participate in. They'll have the opportunity to travel to cities that they saw on T.V and the internet. In this sense, I think they'll have gains.

Can you talk about the experience of students who travelled to The United States of America with Work and Travel?

I can say that there are students who find it difficult standing on their own two feet. There are also students who have a hard time living together with people from a different culture who have habits that they don't know.

Bazı yemeklerin kokusundan rahatsız oluyorlar, hijyen açısından banyo, tuvalet kullanımı alışkanlıkları uymayabiliyor. Alışılmadık bir iş disiplinine girmek zorunda kalabiliyorlar ki Amerikalılar iş konusunda çok disiplinlidir, bir dakika işe geç kaldığınızda tutanak tutarlar. Benim hakkımda da dört kez 3-4 dakika geciktiğim için tutanak tutulmuş ve ceza verilmişti. Bunu da kendi tecrübem olarak araya sıkıştırıyorum. Olumsuz olarak bunlardan bahsedebilirim. Diğer açıdan dediğim gibi, güzel yerlerin hepsini görebiliyorlar. Özellikle Kuzey bölgelerine ve turistik yerlere giderseniz, buralarda sezon yaz sonuna doğru ölmeye başladığı için öğrencilerin daha fazla vakti olur genelde ve daha çok gezmeye fırsatları olacağı için oradan daha mutlu dönerler.

Work and Travel yapmak isteyenlere neler önerirsiniz?

Çok geç kalmadan sonbahar aylarına kadar meslek seçimlerini yapmaları lazım, son aylara kalırlarsa iyi iş pozisyonları kapılmış olabiliyor. İkinci olarak, İngilizceyi mülakat yapabilecek seviyede bilmelerini öneririm, böylelikle kötü ya da ağır işlerin olduğu bir yerde çalışmak yerine, insanlarla daha çok iletişim kurabilecekleri ve biraz pratik yaparak dillerini de geliştirebilecekleri daha sosyal pozisyonlara yerleştirilirler. Konaklama imkanlarını iyi organize etmeleri gerek çünkü kazandığı para tamamen konaklamaya giden ve dışarıdan destek almak zorunda kalan öğrenciler biliyorum. Orada ekonomi yapabilmek önemlidir. Her gün dışarıdan yemek yemek yerine evde kendileri yemek yapabilirler veya işçilerin ortak yemek yediği yerlerden faydalanabilirler. Son olarak önereceğim şey ise oraya tamamen çalışıp para kazanayım hırsıyla gitmesinler, kazandıkları parayı orada harcasınlar ve gezebildikleri, görebildikleri kadar yer görsünler. Müzeleri, üniversite kampüslerini gezsinler ve elbette bunları yapmaya vakit bulabilecekleri bir işte çalışsınlar.

Öğrencinin talebine yönelik gerekli bütün şartları sağlıyor musunuz?

Öğrencilerin talepleri çok uçuk olmazsa çoğu şartlar sağlanır fakat yine de taleplerin yüzde yüzünün karşılanması pek mümkün değil. Konaklamada kriterleri yüksek tutabilirler ya da iş pozisyonu için kriterleri yüksek tutabilirler. O yüzden öğrencilerin talepleri makul ölçüde ise mümkün olduğu kadar en iyi seviyede karşılanmaya çalışılır.

Work and Travel'in süresi öğrencinin isteği ile mi yoksa sizin tarafınızdan mı belirleniyor?

Work and Travel için dört buçuk aylık vize veriliyor. Daha uzun süre kalmak isteyen öğrenciler için sürenin uzatılması gibi bir durum söz konusu değil. Oraya giden kişiler öğrenci oldukları ve genelde yaz tatillerinde gidildiği için kısa süreli olarak planlanmış bir programdır Work and Travel. Daha erken dönmek isteyen öğrenciler dönebiliyor fakat belirlenen süreden daha fazla kalma gibi bir durum söz konusu değil.

They sometimes can't stand the smell of some food and in terms of hygiene, they don't adapt to the way toilets and showers are used. They are sometimes forced into a work discipline that they aren't used to as Americans are very disciplined in terms of work to the point where if you're even a minute late to work, they'll take a statement. When I came to work 3 or 4 minutes late four times, they took a statement about me and I was fined. I'll just put that in there as personal experience. These are the negative aspects that I can mention. On the other hand, like I said, they can see all the beautiful places. Especially if you go to the Northern regions and touristic destinations, these places usually get quieter as the summer season comes to a close and as a result students return happy as they've had more time to travel and more opportunities to explore.

What are your suggestions to people who want to do Work and Travel?

Before it's too late, until the autumn months, they must do their choices of occupation as if they do it on later months, good job positions may be taken. Secondly, I suggest that their proficiency in English is enough to do an interview. That way, instead of working in a place where they do manual labour, they'll be placed in more social positions which gives them opportunities to practice more and converse with people which will improve their language skills. They must organize their accommodation properly as I know students where their money goes completely into accommodation and thus are forced to receive aid from the outside. Economising there is important. Instead of always eating outside, they can make their own food at home or eat at places dedicated for workers. The last thing I want to suggest is to not go there with the intention of just working and earning money. They should spend the money they earn there and see and travel to as many places as they can. They should visit museums, university campuses and of course find a job that gives them the time to do these things.

Do you provide all the conditions that a student requests?

If the students' conditions aren't eccentric then most requests are provided but it isn't quite possible to completely meet the requests. They can make their accommodation or job position criteria high. As a result of this we try to meet the demands of students to a reasonable standard.

Is the duration of Work and Travel in accordance to a student's requests or is it determined by you?

A four month visa is given for Work and Travel. It is not possible to extend this time for students who want to stay longer. Since the people who go there go in the summer months and are students, Work and Travel is a short-time program. Students who want to return earlier can but it isn't possible to stay for longer than the time specified.

Work and Travel sadece profesyoneller ile mi yapılır? Karşıdaki kişinin profesyonel olup olmadığı nasıl anlaşılır?

Work and Travel'in sadece profesyoneller ile yapılması gerek diye bir şey yok. Bazı öğrenciler doğrudan bazı organizasyonlarla veya iş verenlerle iletişime geçiyorlar. Ancak arkanızda hukuki olarak sizi savunacak, koruyacak insanların olması için CIEE (Uluslararası Eğitim Değişim Konseyi) gibi büyük organizasyonlarla çalışılmasında fayda var. Çünkü siz orada işten çıkarılırsanız, baskıya maruz kalırsanız, maaşınız ödenmezse ya da herhangi bir olumsuzluk yaşarsanız, Work and Travel işlemlerinizi organize eden firma CIEE gibi organizasyonlarla çalıştığı için bir avukat atayarak sizin bütün işlemlerinizi yapar ve sizi korurlar. İşsiz kalmamanızı, evsiz kalmamanızı sağlarlar ve her açıdan destek olurlar. Bu şirketlerin güvenilir olup olmadığını anlamak için internetten referanslarına bakın, sertifikaları var mı bunu öğrenin, o şirket aracılığıyla daha önce Work and Travel yapmış kişilere danışın ve memnun kalıp kalmadıklarını sorun.

Should Work and Travel only be done with professionals? How can you tell if they are professional or not?

There isn't a thing where Work and Travel must be done with professionals. Some students contact organisations or employers directly. Nevertheless, in order to have people that can protect and defend you legally it is beneficial to work with large organisations like CIEE (Council on International Educational Exchange). Because if you get fired from work, are under pressure, your wage isn't paid or you experience another dilemma, since the company that organises your Work and Travel works with companies like CIEE, they'll provide you a lawyer and deal with all the procedures and protect you. They'll help you not become homeless or unemployed and support you in every manner. To see if these companies are trustworthy or not, look at their references on the internet, learn if they have certificates, talk to people who've used them to do Work and Travel and ask if they were satisfied or not.